

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران
دفتر نشریات و ادواری
۳۴۳۵۸ ۹۲

پیاده نظام

مرکز انتشار اداره تعلیمات پیاده

شماره ۱ سال یکم

دی. ماه ۱۳۱۵

فهرست هندرجات

نمره صفحه

نمره ترتیب

- ۱ - رزم پیاده رستم با اشکبوس (از شاهنامه) ۱
- ۲ - هدفهای «جائدار» در تعلیمات باثیر حقیقی ۳
- ۳ - عملیات پیاده نظام در آبادیها ۱۲
- ۴ - جنگ با کتریولوژیک (یا میکروبی) ۲۴
- ۵ - سیر تکاملی اسلحه پیاده نظام ۴۱
- ۶ - تعلیمات تاکتیکی و فنی واحد های پیاده (تیرانداز - نارنجک انداز - نفرات مسلسل) ۵۶
- ۷ - اطلاعات ۶۶
- ۸ - قدرت آتش پیاده نظام ۷۲
- ۹ - یاره اطلاعات راجع بارشهای اروپائی : فرانسه - آلمان - ایتالیا - روسیه ۸۰

قیمت اشتراك: در ایران برای نظامیان ۴۰ ریال و برای غیر نظامیان ۵۰ ریال

و در خارج با اضافه تمبر یست

تک شماره ۴ ریال

« از شاهنامه »

رزم پیاده رستم با اشکبوس

پیاده ندیدی که جنگ آورد

تهمتن بر آشت و با طوس گفت
تو قلب سپه را بآئین بدار
کمان را بباز و بزم بر فکند
یکی تیر در دست رنگ آبنوس
خروشید کای مرد جنگ آزمای
کشانی بختدید و خیره بماند
بدو گفت خندان که نام تو چیست
تهمتن بدو گفت کای شوم تن
مرا مام من نام مرگ تو کرد
کشانی بدو گفت بی بارگی
تهمتن چنین داد پاسخ بدوی
پیاده ندیدی که جنگ آورد

بشهر تو شیر و پلنگ و نهنگ
هم اکنون ترا ای نبرده سوار
پیاده مرا زآن فرستاد طوس
کشانی پیاده شود همچو من
پیاده به از چون تو سیصد سوار
کشانی بدو گفت کویت سلیح
بدو گفت رستم که تیر و کمان
چو نازش با سب گرانمایه دید

سر سر کشان زیر سنگ آورد!

که رهام را جام باده است جفت
من اکنون پیاده کنم کار زار
به بند کمر بر بزد تیر چند
خرامید و آمد بر اشکبوس
هم آوردت آمد مرو باز جای
عنان را گران کرد و او را بخواند
تن بی سرت را که خواهد گریست
چه برسی توانم در این انجمن
زمانه مرا پتک ترک تو کرد
بکشتن دهی تن به یک بارگی
که ای بیهده مرد پر خاشجوی
سر سر کشان زیر سنگ آورد!

سوار اندر آیند هر سه بجنگ
پیاده پیاموزمت کار زار
که تا اسب بستانم از اشکبوس
بدو روی خندان شوند انجمن
بر ایندشت و اینروز و این کارزار
نه بینم همی جز فسون و مزیح
بین تا کنوت سر آرد زمان
کمانرا بزم کرد و اندر کشید

یکی تیر زد بر بر اسب اوی
 بخندید رستم با آواز گفت
 سزد گر بگیری سرش در کنار
 که نازیدنت بود با او بسی
 کمانرا بزه کرد پس اشک بوس
 برستم پس آنکه بیارید تیر
 همی رنجه داری تن خویش را
 ترا تیر بر من نیاید بکار
 نداری ز جنگ آوران بهره
 ترا بخت بر گشته بینم همی
 نئی مرد پیکار و دشت نبرد
 کمان را بمالید رستم بچنگ
 پس آنکه به بند کمر برد چنگ
 خدنگی بر آورد پیکان چو آب
 بمالید چاچی کمانرا بدست
 ستون کرد چپ را و خم کرد راست
 چو سوفارش آمد بیهنای گوش
 چو پیکان ببوسید انگشت او
 چو زد تیر بر سینه اشک بوس
 قضا گفت گیر و قدر گفت ده
 کشانی هم اندر زمان جان بداد

که اسب اندر آمد ز بالا بروی
 که بنشین بنزد گرانمایه جفت
 زمانی بر آسائی از کارزار
 ندارد چو تو نیز او هم کسی
 قنی لرز لرزان و رخ سندروس
 تهمتن بدو گفت بر خیره خبر
 دو بازو و جان بد اندیش را
 نئی مرد کرد افکن نامدار
 نکردی به تیر و کمان مهره
 بدین رزمکه کشته بینم همی
 هم اکنون شود چهر بخت تو زرد
 بغرید مانند غراب پلنگ
 گزین کرد یک چوبه تیر خدنگ
 نهاده بر او چار پر عقاب
 بچرم کوزن اندر آورد شست
 خروش از خم چرخ چاچی بخواست
 ز چرم کوزنان بر آمد خروش
 گذر کرد از مهره پشت او
 سپهر آنزمان دست او داد بوس
 فلك گفت احسن ملك گفت زه
 تو گفتی که او خود ز مادر نژاد!
 (فردوسی)

هدفهای « جاندار »

در تعلیمات با تیر حقیقی

یکی از مسائل مهمی که در طی تعلیمات حرب و مانورهای زمان صلح مورد توجه میباشد عبارت از این است که کیفیات میدان مشق یا میدان مانور بهر اندازه که مقدور باشد شبیه به کیفیات میدان نبرد بشود و هدفهائی که برای تیر اندازی تهیه می گردد مشابه هدفهای میدان نبرد باشد. مقصود اصلی اینست که عده هارا در محیطی قرار بدهند که حتی الامکان نزدیک به محیط جنگ واقعی باشد و اثرات آتش میدان محاربه را بهتر در نظر آنها مجسم کنند تا بعضی اعمال ضروری صحنه نبرد برای آنها طبیعت ثانوی بشود.

در اطراف همین موضوع مقاله سودمندی در مجله پیاده نظام فرانسه منتشر شده که رئیس مطالب آن اقتباس و ذیلاً درج میگردد. نویسنده مقاله سرهنگ دوم « ژ. پاییه » معتقد است هدفهائی که مطابق نظامنامه ها و دستورات برای تیر اندازی با اسلحه مسلسل پیش بینی شده عبارت از پرده های نشانه است و در نتیجه این تیر اندازی نه تنها می توان نقاط اصابت گلوله هارا بر روی شبح های افراد دشمن تشخیص داد بلکه اثرات گلوله هارا هم در اطراف این شبح ها میتوان معین نمود گلوله های اخیر بدون اینکه بخود شبحها اصابت نموده باشند چون باطراف آنها خورده اند علی الظاهر بایستی این هدفهارا خنثی نموده باشند.

ولی متأسفانه عیب بزرگ این پرده های نشانه این است که اولاً خیلی نمایان هستند و ثانیاً بهیچوجه از آتش دشمن متأثر نمی شوند و از خود بروزاتی ندارند و بهمین جهت کمترین شباهتی را به هدفهای میدان نبرد نمی توانند داشته باشند. در برابر این هدفها مجربان بالطبع از هرگونه تهدید غافل گیری دشمن، ازوم دیدبانی دقیق، اشکال تجسس و تعیین نقاطی که باید با گلوله زد، غافل مانده کوچک ترین

فکری برای مانور برضد دشمن زنده و جاندار در مغز آنها پیدا نخواهد شد.
اینک بنا بر تجربه و بعنوان مثل رویه مخصوصی را در اینجا بیان میکنیم که
بهدفهای میدان تعلیمات تقریباً شکل زنده و جاندار می دهد و این هدفها در مقابل
تیرهای حقیقی میتوانند بروزانی از خود نشان بدهند.

اصول

برای عده ای که حمله میکند، اجرای آتش باین منظور است که ادوات دشمن
و بخصوص اسلحه مسلسل او را خنثی نموده باعث سهولت حرکت بجلو بشود. اما
باید متوجه بود که در جنگ واقعی مسلسل دفاع هرگز بشکل پرده نشانه ای ظاهر
نمی شود که ۱ یا ۲ متر ارتفاع داشته باشد، حتی بصورت شبجهائی که دائماً در
سطح زمین نمودار هستند جلوه نخواهد کرد. بلکه طوری در طبیعت جایگیر و
مستور و بیحرکت و ساکت می ماند که جز در لحظه باز کردن آتش و مدت دوام
رگبارهای او، وجود چنین دشمن خطرناکی بر مهاجم مکتوم خواهد بود. پس باید
قبلاً محل این مسلسل را پیدا کرد، مسافتش را تخمین زد، با درجه مناسب بروی
او یا بحفاظتی که در پناه آن قرار گرفته نشانه رفت، خلاصه درست او را زیر آتش
گرفت تا اینکه بطور مؤثر خنثی بشود یعنی موقتاً از کار بیافتد. زیرا تا مدتی که
مسلسل مزبور در زیر رگبارهای صحیح، پر پشت و پیایی قرار گرفته باشد خدمه
آن پراکنده میشوند و آتش او خاموش یا بی اثر میگردد. اما اگر تیر خنثی کننده مهاجم
دچار وقفه شد و یا تغییر محل داد همان خدمه سابق مسلسل یا جانشینان آنها (در
صورت کشته و یا زخمی شدن) بزودی تجدید نشانه گیری نموده بآتش خود منتهای
تأثیر را میدهند.

از این رو بخوبی معلوم می شود چنانچه عده مهاجم برای پیشروی خود از
این تأثیرات خنثی کننده بلا درنگ استفاده نکند، آتشی که از او پشتیبانی می کند
ولو خیلی مؤثر باشد دیگر بحال وی مفید نخواهد بود.

برای همین کیفیات حقیقی است که باید محیط تعلیمات زمان صلح راحتی الامکان
نزدیک بمحیط میدان جنگ نمود. البته در مشقهاییکه با تیر مانوری اجرا میشوند

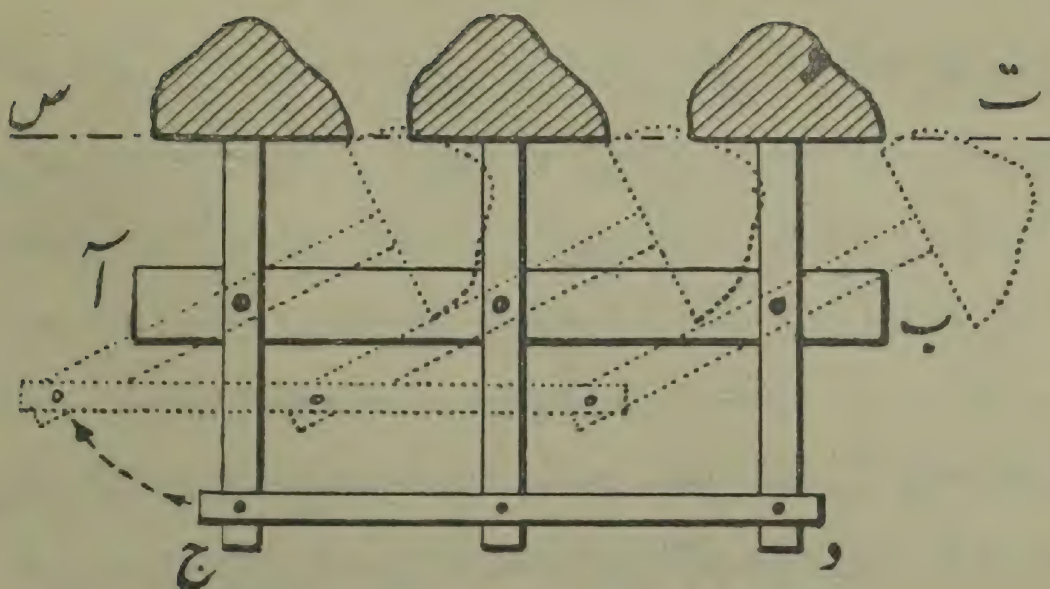
باین مقصود نمی توان رسید ، زیرا با تمام سروصدائی که اسلحه مهاجم و اسلحه مدافع می کنند بهیچوجه اثر آتشهای آنها محسوس نخواهد بود . حتی در مشقههای با تیر حقیقی هم ، اگر باین اکتفا بشود که پس از خاتمه تیر فقط جای گلوله ها را در روی پرده های نشانه یا روی شبجهها بشمارند و از روی شماره آنها تاثیرات کلی آتش را بسنجند ، نتیجه بیشتری نمیتوان بدست آورد . فکری که باین ترتیب از تاثیر واقعی آتش نسبت بیک دشمن جان دار پیدا بشود بکلی خطا و برخلاف حقیقت است زیرا دشمن جاندار مثل پرده های نشانه در زیر رگبارهای مسلسل آرام و بیحرکت نخواهد ماند و بهیچوجه معلوم نخواهد بود آیا آن مواقعی که تیر ظاهراً مؤثر واقع شده درست همان مواقعی است که دشمن در معرض آنها قرار داشته یا خیر ؟

منظور اصلی رویه که ذیلاً شرح میدهیم جان دادن به هدفهاست بقسمی که حتی الامکان بتوانند مانند دشمن واقعی در هر لحظه مانور عکس العملی از خود نشان بدهند .

تشکیل تعلیمات و تنظیم هدفها

هر هدفی اساساً شامل عناصر ذیل خواهد بود :

- ۱ - سه شبج هابط که نماینده سه نفر خدمه مسلسل هستند و بوسیله گروهبان « سر هدف » که اجباراً در جان پناهی زیر شبجهها قرار گرفته بحرکت می آیند .
 - ۲ - يك مسلسل سبك که با تیر انداز خود در همان جان پناه قرار گرفته و بفرمان گروهبان سر هدف در فلان سمت تیر اندازی میکند .
- جان پناه عبارت از يك سنگر کود خواهد بود و اگر طول آن باندازه کافی زیاد باشد ممکن است دو دسته شبج در آن قرار داد که بفاصله ده متر از یکدیگر واقع باشند و مثلاً دو قبضه يك دسته مسلسل را محسم نمود که توسط همان گروهبان سر هدف متناوباً بکار می افتند .
- هر دسته از این شبجهها را ممکن است مطابق شکل ذیل قرار داد :

چون قرار دادن همیشگی این شبجها در خارج معایب زیادی دارد باینواسطه آنها را فقط در موقع لزوم بیرون میآورند و بعد در انبار ملزومات تیر اندازی حفظ و نگهداری مینمایند.

تخته پشت بند آ. ب. به تیری که عرضاً بدیواره های جان پناه نصب شده محکم بسته میشود ولی ارتفاع آن باید طوری باشد که در حالت بر پا هر سه شبج باندازه از بالای خاک ریز کنار جان پناه س. ت. نمایان شوند که شبیه سه نفر خدمه مسلسل در حال تیر اندازی باشند. دستك دیگری در پائین است (ج. د.) که انتهای دسته های شبج از جلو بروی آن نصب شده اما اتصال دسته های شبج به تخته پشت بند و بدستك طوری است که بر روی محور خود با آزادی می توانند بچرخند. باین ترتیب بایک حرکت ساده دستك ج. د. فوراً میتوان شبجها را برپا نموده و بحالت حاضر به تیر نشانداد یا اینکه پائین کشیده و از نظر ناپدید ساخت (بحالت خطوط نقطه چین در روی شکل)

در چند قدمی عقب این شبج های متحرك ممکن است چند شبج ثابت گذاشت که همیشه نامرئی بوده و نماینده فشنگ بیمار ها هستند که در پناه قرار گرفته اند.

تعداد این هدفها در هر مشقی زیاد نخواهد بود. بطور کلی برای تیر اندازی گروه پیاده يك هدف ساده و برای تیر اندازی دسته يك هدف مضاعف (یا دو

هدف ساده (کافی خواهد بود ولی بهر اندازه که ممکن بشود باید موضعهای این هدفها را زیاد کرد تا در ابتدای هر مشقی مجربان نتوانند موضع اصلی آنها را تشخیص بدهند. بدیهی است هر هدفی باید رو به عده مانور طوری استوار بشود که شبیه بموضع حقیقی يك مسلسل دشمن باشد: حفاظ طبیعی یا استتار مصنوعی، یکجور بودن با منظره عمومی زمین اطراف، تهیه موضعهای فریبنده نزدیک که اشغال نشده باشند - بعبارة آخری شبیه بدور نمای واقعی میدان نبرد باشد که خلأ ظاهری آن تمام دام های احتمالی را که در سر راه مهاجم گسترده شده از نظر مخفی می سازد.

بالاخره باید وسیله ارتباطی (تلفون یا چیز دیگر) بین هدف و مدیر تعلیمات باشد تا توسط آن بتواند دو حکم ذیل را بگروهیان سر هدف بدهد:

۱ - شروع کنید

۲ - آتش بس

بطوریکه دیده میشود تنظیم هدف بهیچوجه پیچیده، مشکل و پر خرج نیست و چیزیکه اهمیت دارد اینست که دو نفر خدمه مسلسل باید کاملاً از تأثیرات تیر حقیقی محفوظ باشند (اعم از تیرهای مستقیم یا کمانه) و گروهیان سر هدف بتوانند زیر شیبها قرار گرفته آنها را بحرکت بیاورد.

اجرای تعلیمات

قبل از شروع بکار مدیر تعلیمات بدون اطلاع مجربان هدف (یا هدفهای) خود را بترتیب ذیل تنظیم میکند:

- شیبها طوری قرار داده میشوند که تماماً نامرئی باشند و مسلسل سبك كاملاً محفوظ باشد.

- نفرات مأمور هدف اعم از گروهیان سر هدف و تیر انداز مسلسل در محل خود جایجا شده باشند.

- بگروهیان سر هدف دستور کامل داده شده باشد که بتواند درست مطابق آنچه که باو امر شده عمل نماید.

در آغاز عملیات، عده مانور طبق حکمی که باو داده شده در گیر محاربه میشود

و در اینموقع راجع به دشمن فقط اطلاعاتی باو داده شده که بنظر مفید بوده است .
در جریان عملیات هر موقع که مدیر تعلیمات تیراندازی دشمن را لازم دید بگروه بان
سرهدف امر با اجرای آتش میدهد .

پس از دادن این امر دیگر کاری بکار هدف نخواهد داشت و بایستی با کمال
مراقبت متوجه تاثیرات آتش دشمن بشود و تلفات حاصله از آت را بمجریان بنما یاند
زیرا در آتشی که با فشنگهای مانوری اجرا میشود برای محسم ساختن اثرات آن جز
مداخله مدیر تعلیمات راه عملی دیگری نخواهد بود .

گروه بان سرهدف بمحض گرفتن حکم شروع به آتش میکند یعنی شب چهارادر روی
خاک ریز سنگر ظاهر نموده فرمان آتش میدهد . باین فرمان تیر انداز مسلسل سبک
که کاملاً در پناه قرار گرفته چند رکبار اجرا میکند .

همینکه تیرهای حقیقی عده مانور شروع با اجرا شد گروه بان سرهدف که درست
زیر شبچهها قرار گرفته میتواند اثر آتش دشمن را تشخیص بدهد :

اگر صفیر گلوله های دشمن از چپ و راست یا خیلی بالا بکوش او برسد ،
مسلسل خنثی نشده با آتش خود مداومت می دهد . چنانچه صفیر گلوله هارا درست
بالای سر شبیح ها بشنود فوراً شبیح هارا پائین کشیده فرمان « آتش بس » میدهد .
باین فرمان تیر انداز مسلسل سبک آتش را قطع میکند .

وقتی که تیر حقیقی دشمن قطع شد گروه بان سرهدف چند دقیقه میشمارد
(۳ الی ۱۰ دقیقه) و این دقیقه شماری بنا بر اثرات روحی آتش دشمن از حیث
شدت ، طول مدت و تکرار آن میباشد . اگر تیر حقیقی دشمن مجدداً شروع شد
باید ساکت و مخفی ماند والا شبیح هارا نمایان ساخته فرمان آتش میدهد تا اینکه بواسطه
تیر حقیقی مؤثر دشمن دوباره خنثی بشود .

گروه بان سرهدف ، همین رویه را اینقدر تکرار میکند تا از طرف مدیر تعلیمات
امر آتش بس باو داده شود .

باین ترتیب عده مانور در هر لحظه جلو خویش دشمن جاننداری خواهد داشت

و عملیات متقابل و بر روزانی که او از خود نشان میدهد نماینده تاثیرات آتش عده مانور است.

بعد بطور محسوس میفهمد که باید بدو دشمن را تجسس و کشف نموده، سپس او را زیر آتش صحیح گرفت و بلافاصله از تاثیرات خنثی کننده این آتش برای خیز برداشتن بجلو استفاده کرد. نتیجه اصلی تعلیمات غیر از این چیزی دیگری نیست. برای نشان دادن نتایج حاصله در پایان تعلیمات نیز باید تاثیرات مادی آتش را بخوبی مشخص نمود (از چند شبی که بطور هدف قرار داده اند فلان تعداد آن زده شده است) یا آتش ما از حیث تراکم چه اثری داشته (فلان قدر گلوله به فلان تعداد شبی اصابت نموده).

ملاحظات مخصوص

۱ - در مورد «هدف مضاعف» گروه بان سر هدف دودسته شبی های خود را طوری اداره میکنند مثل اینکه واقعا دو قبضه مسلسل را باید اداره نماید. این مشق هم برای او و هم برای عده مانور بیشتر مفید و جالب توجه خواهد بود.

اگر چندین هدف مجزی باشد بر عهده مدیر تعلیمات است که هر هدفی را در موقع مطلوب بکار بیاندازد.

۲ - اگر هدف در پشت حفاظی مخفی باشد، شبی ها حتی در حال حاضر به تیر باید نامرئی بمانند. در اینصورت تنها از روی صدای تیر مانوری نمیتوان محل مسلسل را که در پناه واقع است پیدا کرد، زیرا برق آتش و دود های آن مثل تیر حقیقی نخواهد بود. برای اینکه آثاری از تیر اندازی مسلسل بدست بیاید مثلاً میتوان جان پناه را طوری ترتیب داد که مسلسل بتواند عموداً، در جلوی شبی مرکزی، تیر اندازی نموده سر لوله آن تقریباً محاذی با کف زمین ولی از تاثیر تیرهای حقیقی کاملاً محفوظ باشد.

۳- استعمال هدفهای «جاندار» نه فقط برای دسته های رده آتش مفید است بلکه برای واحد های مسلسل سنگین نیز مورد استفاده میباشد. ولی چیزیکه هست در اثر صدای شدید تیر های حقیقی مسلسل سنگین اغلب عده تعلیم گیرنده نمیتواند صدای تیر مانوری مسلسل های هدف را بشنود و بالنتیجه ملتفت عملیات متقابله دشمن بشود.

باینواسطه در تیرهای حقیقی برضد این هدفها بنابر تجربه بهتر است واحد های پیاده و واحد های مسلسل سنگین را بطور جدا گانه تعلیم بدهند.

۴- در تنظیم هدفها بترتیب فوق باید امنیت نفرات مامور هدف کاملاً فراهم شده باشد و لازم است برای اطمینان از امنیت آنها استقرار این هدفها تحت نظر يك افسر مهندس انجام بشود.

۵- اینطریقه يك فایده دیگر هم دارد که اذکر آن نباید خود داری نمود و آن عادت کردن نفرات مامور هدف به تشخیص صفیر کملوله هاست که عملاً و بطور غیر محسوس حاصل می شود، زیرا بطوریکه دیدیم عملیات آنها از روی تشخیص صفیر کملوله ها باید انجام بشود.

نتیجه

البته طریقه که در فوق شرح دادیم، طریقه کامل و قطعی نیست بلکه يك طریقه تعلیماتی است که تاثیرات واقعی آتش خنثی کننده را بر روی هدفهای جاندار در نظر مجریان بخوبی مجسم میسازد.

افسران مربی هیچوقت نباید فراموش کنند که محسوس ساختن تاثیرات آتش دفاع منوط بمداخله و مراقبت دائمی آنها است و باید در هر لحظه پیش خود تشخیص بدهند که اگر آتش دفاع آتش حقیقی بود چه تاثیراتی میداشت و از روی این تشخیص تلفات وارده بر عده مانور را معلوم دارند، البته با توجه باینکه عده مانور در مقابل آتش دشمن برای پیشروی یا اخذ موضع چگونه از زمین استفاده می نماید.

اگر این شرط اصلی مراعات و مجری شود از وی تجربه اطمینان میدهیم که این طریقه هم از نقطه نظر اداره کردن و هدایت آتش و هم از لحاظ ترکیب آتش و حرکت نتیجه موثر و مفیدی دارد.

بطوریکه در عمل دیده شده است اینطریقه تعلیمات رغبت و شوق افسران مربی وعده مانور و فرماندهان آنها و حتی نفرانی را که نماینده دشمن هستند بیشتر برمی انگیزد. هرطریقه که بیشتر شوق انگیز و رغبت آور باشد قطعاً فایده بیشتری خواهد داشت.

سرهنك مقتدر

عملیات پیاده نظام در آبادیها

اگر نظری بتاریخ جنگها بنمائیم خواهیم دید که آبادی ها اعم از شهرهای بزرگ یا دهات کوچک در جنگ مداخله مهمی داشته اند و از گزارش محاربانی که در این آبادی ها انجام شده است اطلاعات ذی قیمتی بدست می آید که برای جنگهای آتی مورد استفاده است. باین واسطه میتوان گفت که شهرها و دهات هم برای خود تاریخ نظامی خاصی دارند و بطوری که در مراحل مختلف جنگ بزرگ ۱۹۱۴-۱۹۱۸ به ثبوت پیوست آبادی ها و لو اینکه در اثر بمباردمان توپخانه خراب و زیر و رو شده بودند باز از آثار فرو ریخته آنها موانع و حفاظهایی پیدا شد که مخصوصاً از نقطه نظر دفاع مورد استفاده بود و برای مهاجم تولید اشکالات بزرگی می نمود.

چون شیوه های جنگی که برای حمله به آبادی ها یا دفاع از آنها بکار میبرند به تناسب اهمیت خود آبادی و موقعیت آن در آرایش عمومی دفاع فرق پیدا می کنند باین واسطه در این جا کوشش میکنیم بعضی مختصات محاربه پیاده نظام را در آبادی ها اعم از محاربه تدافعی یا محاربه تعرضی شرح بدهیم.

ولی منظور ما فقط آبادی هایی است که دارای ابعاد متوسطی هستند و از حدود دهات تجاوز نخواهیم کرد.

ضمناً برای دفاع، آبادی هائیرا در نظر میگیریم که نگاهداری آنها برای فرماندهی اهمیت حیاتی دارد و بایستی بدون فکر تخلیه بمدافعه آنها پرداخت.

برای حمله نیز منظور ما آبادی هایی است که بدقت آراسته شده و به سختی دفاع میشوند.

بخش یکم - دفاع آبادیها

در وضعیت تدافعی وقتی بیک آبادی مصادف میشویم نخستین موضوعی که باید توجه ما را جلب کند تشخیص این است که آیا این آبادی در داخل خط مقاومت اصلی ما باید واقع بشود یا در خارج آن؟

تشخیص این موضوع بسته با اهمیت و ارزشی است که این آبادی در دفاع کلی موضع مقاومت ما میتواند داشته باشد از حیث:

- وضعیت مکانی آن

- طرز ساختمان آن

- ابعاد آن

البته در ضمن عملیات صحرائی یا در جریان مانورها به بعضی دهات بر میخوریم که کناره آنها بواسطه داشتن چشم اندازهای خوب یا میدان تیر مناسب برای دفاع مورد استفاده کامل میباشد.

در بسیاری از آبادیها موقعیت و حدود ظاهری آنها از لحاظ تاكتيك یا استراتژی بالطبع جالب توجه است. مثلاً دهاتی که در محل التقای دو دره یا در مدخل يك تنگه ساخته شده اند. برخی دهات دیگری دیده میشوند که موقعیت و ساختمان حصار قلعه آنها با منظور دفاع مناسب نمیباشد. پس معلوم میشود که وضعیت مکانی آبادی در تصمیم ما راجع به تعیین حدود خط مقاومت اصلی دفاع دخالت عمده دارد.

اما تنها این شرط کافی نیست زیرا اگر هم وضعیت مکانی فلان ده مناسب ولی ابعاد آن خیلی كوچك و با مصالح بدی ساخته شده باشد باعث جلب گلوله های توپ دشمن میشود و بزودی خراب می گردد بدون اینکه حفاظ خوبی برای ماتشکیل داده باشد. پس از اشغال چنین دهی باید صرف نظر نمود.

البته باید در نظر داشت که خراب کردن سرتاسر يك ده برای توپخانه کار سهل و ساده نیست و در زمان جنگ بزرگ کراراً اتفاق افتاد که پس از بمباردهاهاى مهیب

و دهشت آور توپخانه باز هم در میان خرابه های دهات جان پناههای خوبی برای پیاده نظام پیدا میشد. مخصوصاً اگر ساختمانهای ده با سنگ باشد یا بعضی سقفهای آجری داشته باشد نه تنها پیاده نظام را از گلوله و مرمیات توپخانه سبک حفظ میکند بلکه تا اندازه از اثر مرمیات توپخانه سنگین صحرائی هم محفوظ میدارد.

در این قبیل دهات محکم فقط حریق یا گازهای سمی می تواند مدافعین آنها را مجبور بخارج شدن بنماید. جنگل برای پیاده نظام تشکیل حفاظ میدهد، در صورتی که آبادی ها برای او هم حفاظ و هم جان پناه تشکیل میدهند.

بعلاوه از زمان پیدایش ماشین های زره پوش در میدان نبرد، در مقابل تهاجمات این ماشین های روئین تن پیاده نظام میتواند به آبادی ها پناهنده بشود و اگر راههای ورودی به آبادی درست سد بندی شده باشد جلوزره پوشها مانع عمده تشکیل خواهد داد.

از همین نقطه نظر اهمیت اشغال آبادی ها، لااقل در بدو و استقرار دفاع، بخوبی محرز میشود.

بررسی اخیر بطور خلاصه بما مینمایاند که اشغال آبادی ها بامندرجات نظامنامه محاربه پیاده کاملاً وفق می دهد:

«آبادی ها و لو اینکه بدرجه کافی دارای چشم انداز های بسیط و جان پناههای محکم نبوده و از لحاظ آتشی پهلویی مساعد نیستند معذک برای طرفیکه آنجا را اشغال نموده همیشه يك حفاظ و وسیله استتار مناسبی محسوب و برای دشمن مانعی تشکیل میدهند که ممکن است پیوستگی حمله او را درهم شکنند. پس در مزیت اشغال این محل ها تردیدی نیست اما میزان قوایی که برای این منظور بکار میرود باید محدود بحد لزوم قطعی باشد»

تصور کنیم تصمیم ما گرفته شده و آبادی در داخل خط دفاع اصلی واقع است حال بایستی از کجا این خط را گذراند، جلوی کناره آبادی یا در روی کناره آبادی؟ ممکن نیست در این خصوص دستور قاطعی داد چه مثل سایر مسائل تاکتیکی منوط بوضعیت زمین و پیش آمد خواهد بود.

یگانه کاری که ما میتوانیم بکنیم ذکر محسنات و معایب هر يك از این دو طریقه است که در خاتمه نتیجه گرفته بفهمیم کدام يك در تصمیم ما مؤثر خواهد بود.

دفاع در جلوی کناره يك آبادی

یکی از مزایای این طریقه این است که تنظیم تیر توپخانه مشکل شده در نتیجه اثرات آن در روی خط دفاع اصلی محدود خواهد بود و در اکثر مواقع میدان تیر ما خیلی خوب و مناسب خواهد گردید ولی در مقابل دارای معایب ذیل است:

۱ - خط دفاع اصلی در صورتیکه در عقب مانعی (مثلاً رودخانه) قرار نکرده باشد در معرض حملات ماشین های زره پوش دشمن واقع خواهد شد.

۲ - نمیتوان استفاده از پوشش آبادی کرد مگر در قسمت مختصری برای نگاهداری قسمت احتیاط و ارزاق.

دفاع در روی کناره آبادی

منظور از کناره آبادی اولین ساختمانهای يك دهکده است مثلاً دیوارها - خانه ها . در این جا تنظیم تیر توپخانه دشمن خیلی سهل خواهد شد و در اکثر مواقع میدان تیر پیاده محدود می گردد ولی در مقابل محسناتی در محاربات امروزه دارد که مدافعین را در حفاظت ارابه های جنگی سبك و متوسط قرار داده و با اضافه عمل ادوات ضد ارابه را خیلی سهل می نماید که با کمال خوبی می توان این ادوات را از دید و تیر دشمن محفوظ داشت .

در عملیات تعرضی بطرف آبادی ها سه نکته ذیل مورد دقت و توجه میباشد:

- امکان حمله دشمن با ماشین های زره پوش .

- میدان دیدی که دیدگاههای زمینی دشمن در روی کناره آبادیها و اطراف آن دارا خواهند بود .

- اهمیت میدان تیری که کناره های آبادی دارا خواهند بود چه در تیرهای جبهه و چه در تیرهای جناحی .

امتحان و سنجش سه نکته فوق ما را در صورت داشتن مأموریت دفاعی مجبور مینماید که بدو از کناره آبادیها برای دفاع اصلی استفاده نموده سپس اگر محاربه

بطول انجامید تا مسافتی بجلوی کناره برویم؛ پس از آنکه تهیه کامل برای مقاومت در جلوی عوامل زره پوش دشمن اجرا شده باشد (حاضر کردن و موضع گرفتن ادوات ضد زره پوش) نکات مندرجه نشان می دهد که تا وقتی توپخانه دشمن به منتهی قدرت خود نرسیده کناره آبادیها دارای همان اهمیت و قدر و قیمت سابق خود خواهند بود.

تشکیلات خط دفاع اصلی

تصور کنیم تصمیم گرفته شده که خط دفاع اصلی را در روی کناره آبادی قرار دهیم چطور بایستی این خط را تشکیل داد؟

این نکته را با در نظر داشتن طرح نمره ۱ مورد بررسی قرار میدهیم

این تشکیلات دفاعی دارای نتایج ذیل خواهد بود:

دفاع کناره - دفاع داخلی - دفاع مخرجها

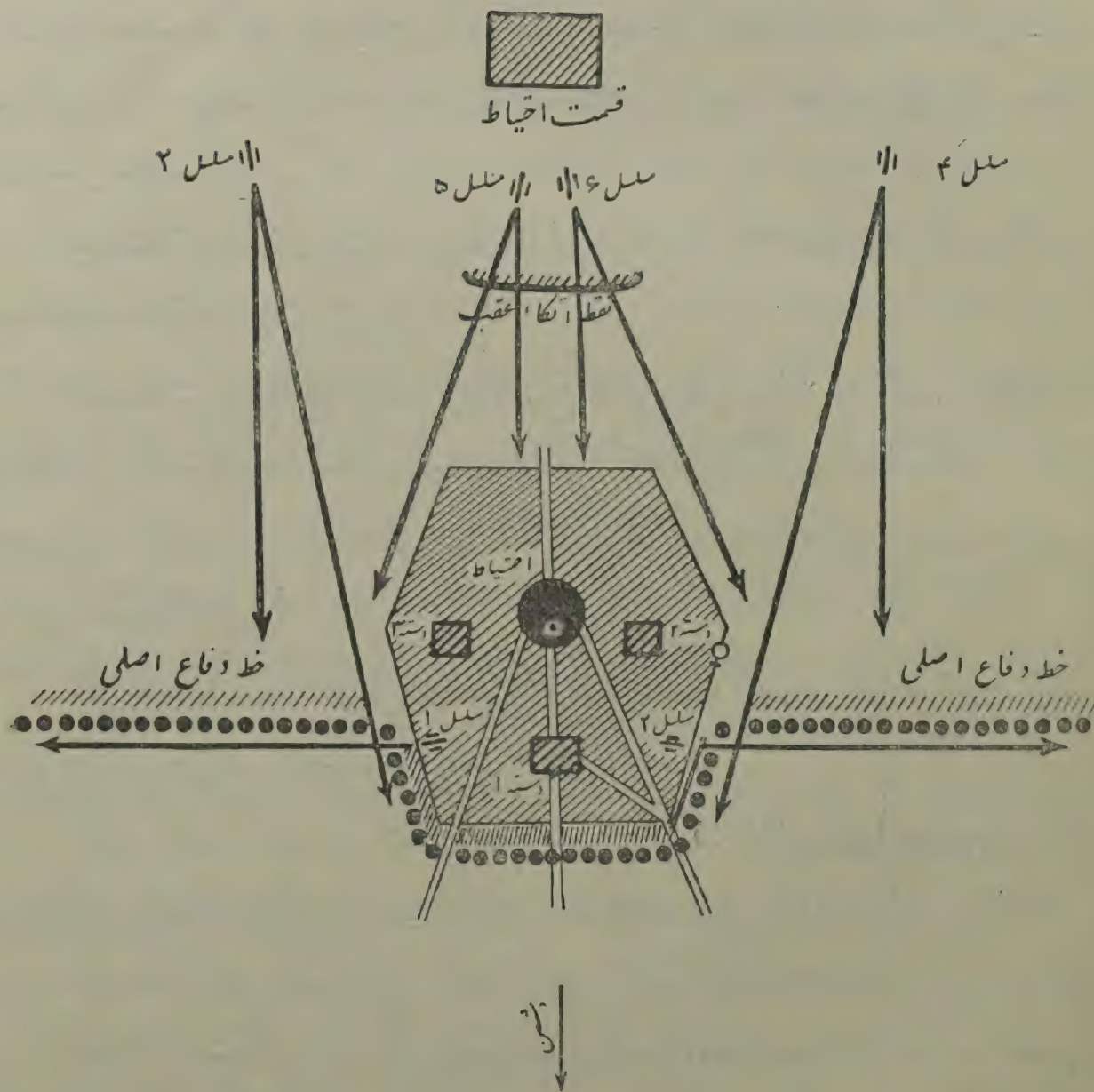
دفاع کناره - این دفاع فقط منحصر به کناره جبهه نبوده بایستی کناره جناحین را نیز در نظر داشت تا بتوان در مقابل حرکات دورانی دشمن مقاومت نمود.

نکته اصلی در دفاع کناره اجرای تشکیلاتی است برای جلوگیری از دخول زره پوشها و اراکه های جنگی کوچک و متوسط دشمن در آبادی.

پس در اولین مرحله بایستی کلیه معابر قصبه را مسدود نمائیم - آلمانها که در بدو جنگ بین المملی از اراکه های جنگی دشمن در زحمت بودند اولین اقدام و فکرهاشان در هر وهله متوجه مسدود کردن معابر قصبات بود و این سدها را با بتن و سنگ تهیه مینمودند و در طرف خارج میله های آهنی با انحنای ۴۵ درجه نصب میکردند. اکثر این موانع بار ارتفاع سه متر و بعرض دو متر بود.

اما دفاع کناره در مقابل ماشین های زره پوش مکفی نیست بایستی این خط دفاعی از پیشروی و دخول پیاده نظام دشمن نیز جلوگیری کند پس لازم است سد آتش تهیه شود نه فقط با اسلحه خود کار بلکه با اسلحه دارای تیر منحنی تا بتوان با کمال دقت دفاع نزدیک آبادیها را تأمین نمود.

در موقع تشکیل این سد آتشین بایستی تفاوت و تشخیص کامل بین سدهای

طرح نمبر ۱

جبهه و جناحی قائل شد.

در کناره جبهه سد ها متکی به اسلحه خود کار سبک خواهند بود (مسلسل سبک) و اسلحه دارای تیر منحنی را در کناره جناح اسلحه خود کار سنگین قرار خواهند داد که دو عمل را انجام دهند : سد جناحی و اجرای آتشی پهلویی به نفع خط اصلی مقاومت.

مسلسلهائی در روی کناره بایستی قرار داده شوند که مخصوص آتش پهلویی کلیه کناره خواهند بود.

مسلسلهائی در خارج کناره و در ارتفاع کناره عقب برای جلوگیری از عملیات احاطه قرار داده خواهند شد. می توان ملاحظه کرد که مأموریت مسلسلهای کناره آبادی ها برای آتشی جناحی خیلی سهل و مناسب خواهد بود (مگر در صورت مناسب نبودن وضعیت اراضی)

اگر دفاع کناره آبادی (جناحین) فقط بوسیله آتشی جناحی انجام گیرد صرفه جوئی کاملی در استعمال قوا بعمل خواهد آمد.

آتش اسلحه دارای تیر منحنی بطور تمرکز بر طرف نقاطی اجرا خواهد شد که بوسیله آتش اسلحه دارای تیر کشیده دفاع نشده باشد و روی این نظر است که اکثر برای دفاع نقاط جلوی جبهه دسته نارنجک انداز تفنگی تشکیل میشود.

حال که طرح آتش دیده شد ملاحظه نمائیم که پیاده نظام چه خواهد کرد. تقسیم پیاده نظام بنا بر مصالح و نکات ذیل خواهد بود :

- صرفه جوئی در استعمال قوا.

- تمرکز افراد در نقاطی که خوب تعیین شده و مرکز مقاومت محسوب

می شود.

قبلاً ملاحظه شد که یکی از معایب اشغال کناره آبادی موضوع تنظیم تیر و اثرات آتش توپخانه دشمن بود. چه اگر آبادی سالم باشد ممکن است هر تیر توپخانه خرابی هائی تهیه کرده و تلفات زیاد با افراد وارد سازد.

چنانچه افراد در کناره ها پراکنده باشند فرماندهی آنها خیلی مشکل خواهد بود بهمین مناسبت است که بایستی قوا را در اطراف نقاط مهم مجتمع کرد و بهیچوجه واحدهای کوچکتر از دسته در پیاده و کوچکتر از جوخه در مسلسل به ماموریت نفرستاد - آنها تحت ریاست و فرماندهی مرکز مقاومت معینی بنا بر این نظر در طول کناره آبادی تعداد نقاط مقاومت کم و بیش بزرگی تشکیل خواهد شد. این قوا برای دفاع ثابت نقاط خواهد بود. قوایی بایستی در نظر گرفت که در صورت موفقیت دشمن و نفوذ یافتن او بداخله ده بتواند اقدام در خروج او نماید. برای این منظور نیز بایستی دسته ها و یا گروهانهای را در نقاط معینی قرارداد بطوری که در طرح نمره ۱ نموده شده و به طور کلی منظور کردن این قوا برای رد حمله خیلی نافع و لازم است.

دفاع داخل

دفاع داخلی آبادیهای متوسط منوط به تشکیلات خط پشت بند (و خط مانع) است که در خانه ها قرار داده شده تا بتوانند با آتش خود مخرج کوچه ها را بطرف داخل آبادی مسدود نمایند. تعداد این مراکز مقاومت و نقاط اتکاء روی این خط مطابق تعداد معابر آبادی خواهد بود و معمولاً این مراکز مقاومت در خانه های اطراف میدانهای مرکزی واقع خواهند شد.

اهمیت این خط خیلی زیاد است چه در صورت عدم پیمیش بینی آن اجرای هر رد حمله غیر مقدور بوده با شکالات و عدم موفقیت منجر خواهد شد.

دفاع مخرجها و معابر

بالاخره با تصور آنکه دشمن موفق بتصرف آبادی شود بایستی تشکیلاتی برای منظورهای ذیل در نظر گرفت:

- برای جلوگیری از خروج دشمن از آبادی.

- تصرف آبادی مجدداً.

این منظور با تشکیل يك مرکز مقاومت که در پشت آن قسمت احتیاط باشد مقدور خواهد شد و عدم ثابت این مرکز مقاومت دارای ماموریتهای ذیل خواهند بود:

- شرکت در اجرای آتشیهای جناحی برای نجات از عملیات محاصره و احاطه

- ممانعت از تجاوز آبادی.

- کمک آتش به قسمت احتباط برای رد حمله چه برای تصرف آبادی و چه برای

اخراج قطعی دشمن.

چون مرکز مقاومت در این خط دارای اهمیت خاصی است لذا بایستی قدری بیشتر در این خصوص صحبت نمود چه در دفاع آبادی مداخله کامل دارا بوده و حتی اگر يك دسته و یا يك جوخه مسلسل به تشکیلات این مرکز مقاومت افزوده شود خیلی خوب خواهد بود - حال ملاحظه مینمائیم این مرکز مقاومت در چه مسافتی از آبادی واقع خواهد شد؟ نه آنقدر نزدیک که ضمن تصرف خط مقاومت اصلی سقوط نماید برای اینکه دشمن مجبور به تهیه عملیات جدیدی شود. نه آنقدر دور - برای اینکه بتواند مبداء برای حملات متقابله گردد - مثلاً ۲۰۰ الی ۶۰۰ متر حد اکثر بطور کلی در قلاع منفرد یا قسمتهای مجزای خود آبادی برای این منظور در نظر گرفته میشود.

تشکیلات فرماندهی

هر وقت ممکن شود دفاع يك آبادی حتی الامکان بیک واحد محول محوله چه مسئولیت را شخص معینی عهده دار بوده و بنا بر حیثیات نظامی و وظائف محوله بخود بهتر عمل مینماید.

اگر وضعیت آبادی اجرای این عمل را اجازه ندهد بایستی کناره معین و اراضی که تحت تأثیر آتش کناره است بیک واحد محول نمود.

تشکیلات فرماندهی در داخل آبادی - بنا بر آنکه آبادی عرضاً و یا طولاً در مقابل جبهه دشمن واقع شده باشد تشکیلات خاصی دارا خواهد شد و فرماندهی دفاع کناره جناحی یا جبهه بایستی کاملاً تعیین شود.

بین این مناطق نبایستی فواصل وجود داشته باشد و دفاع هر معبری نیز به يك فرمانده محول میشود.

بایستی دید آیا دفاع خط پشتیبانی و مراکز مقاومت داخلی هم بفرماندهان کناره ها داده میشود یا خیر؟

بنا بر مأموریتی که ایی مراکز مقاومت دارا میباشند و بایستی در موقع مقاومت ایستادگی کامل نمایند جهاتی دیده نمیشود که آنها را جزو واحد های کناره های آبادی بنمایند و بهتر است که از احتیاط داخلی باین مراکز فرستاده شود. محل فرماندهی قوای مدافع آبادی - در مرکز مقاومت خط دفاع اصلی، اگر دارای احتیاطی برای رد حمله باشد والا در مرکز مقاومت عقب

عملیاتیکه بایستی بشود - کارهای فوری

همینکه تصمیم دفاع آبادی گرفته شد بایستی دید چه عملیاتی بایستی نمود و درجه اهمیت آنها چیست - عموماً این عملیات بمنظور قرار دادن عوامل آتش است با تطبیق دادن آنها به موانع.

- تهیه منازل زیر زمینی

- برقراری و تهیه خطوط ارتباط

تطبیق عوامل آتش باموانع

دقت مخصوص نسبت به نکات ذیل بایستی مبذول شود :

- مسدود کردن معابر و غیر قابل عبور کردن آنها بوسیله سدهای محکم و در ضمن تقویت آنها بوسیله آتشیهای مسلسل و اسلحه ضد ارابه جنگی که کاملاً مخفی و مستور شده باشد.

- قرار دادن مسلسلهای - برای آتشیهای جناحی - به نفع خط اصلی دفاع آبادی (که در موقع محکمی قرار داده شد و مسلسل بدون توجه به دفاع خود مشغول عمل میشود)

- بنفع خود آبادی - در موضعیهای خیلی محکم و مستور در خارج آبادی.

برای سایر اسلحه و ادوات بایستی از طبقات منازل استفاده کرد :

قسمت ها و طبقات پائین برای مسلسل های سبك.

قسمتها و طبقات فوقانی برای مسلسل های سنگین و نارنجك های تفنگی

و دستی.

تهیه منازل زیر زمینی

بنابر اثرات فوق العاده مرمیات توپخانه در دهکده بایستی مدافعین را از اثرات آتش توپخانه دشمن محفوظ نمود که فوری بتوانند در خاتمه آن بمواضع خود بروند - برای این منظور بایستی منازل زیر زمینی تهیه نموده و معابر مکفی برای هر يك در نظر گرفته تصمیمات لازمه برای عدم نفوذ گاز اتخاذ نمود این اقدامات برای دستجات مأمور حملات متقابل نیز لازم است .

برقراری خطوط ارتباط

چون خطر محاصره آبادیها مثل جنگلها خیلی زیاد است لذا بایستی توجه مخصوص به خطوط ارتباط آن مبذول داشت . برای این منظور بایستی خطوط ارتباطی برای اتصال مواضع و پست فرماندهی با سوراخ کردن دیوارها و غیره تهیه کرد . این عملیات مدت زیادی میخوابد ولی بایستی در هر جا به کمک قسمت احتیاط و مهندس انجام شود .

بالاخره بنابر موریاتی که پیاده نظام عهده دار است بایستی دارای ادوات تحزیب کامل و اسلحه تیر منحنی و مهمات کافی ، مخصوصاً نارنجك دستی و تفنگی باشد .

طریقه دفاع

حال که تشکیلات دفاعی خاتمه یافت طرز عمل را مورد توجه قرار می دهیم :

۱ - اقدامات لازم برای جلوگیری از ورود دشمن بکناره آبادی

۲ - در صورت دست یافتن دشمن خارج کردن او بوسیله قسمت احتیاط و حملات متقابل - چه حملات متقابل هر قدر سریع و فوری باشد در این قبیل موارد نتایج خوب می دهد و بهمین مناسبت است که بایستی این فکر در مغز کلیه فرماندهان كوچك رسوخ داده شود .

۳ - اگر دشمن موفق به تسخیر آبادی شد بوسیله احتیاط اولیه که در نقاط و مراکز مقاومت عقب قرار داده شده و احتیاطی که فرمانده تهیه خواهد نمود آبادی را مجدداً اشغال مینمایند .

(در حالت اول چون عملیات از حدود فرماندهی گردان و هنگ تجاوز نمیکنند بایستی خیلی فوری و سریع باشد ولی در قسمت اخیر چون مداخله فرمانده لشکر لازم خواهد بود و چند ساعتی بطول خواهد انجامید) .

کمک سایر صنوف

حال ملاحظه نمائیم سایر صنوف تا چه حدی ممکن است پیاده را در دفاع آبادی مساعدت نمایند .

توپخانه - ممکن است در محاربه دفاعی آبادیها داخل شود اول در کناره خارجی بعد تا حدی در داخل .

در کناره خارجی - ترکیب آتش توپخانه با آتشیهای مسلسل و اسلحه تیرمنحنی در مقابل نقاط مهم و قابل توجه .

در داخل - پس از آنکه فرماندهی کاملاً از موقعیت پیاده نظام خودی مطلع شد میتواند آتش را در مقابل مراکز مقاومت دهکده اجرا نماید در صورتی که دشمن بدون کمک توپخانه باشد . یا اگر آبادی بکلی در دست دشمن افتاده برای تهیه حمله اجرای آتش خواهد شد .

ارابه جنگی - در دفاع آبادیها ارابه جنگی مورد استفاده نیست مگر در موارد اجرای حملات متقابل .

مهندس - در تهیه مواضع و سدهای مندرجه در فوق کمک کامل کرده وجودش مورد استفاده است .

خلاصه

حال که با دقت موضوع دفاع آبادیها را مطالعه نمودیم میتوانیم این قسم اظهار نظر نموده و نتیجه بگیریم که :

- صاحب آبادیها برای عملیات دفاعی گذشته از آنکه از لحاظ مالی برای تشکیل خطوط دفاعی نافع و مساعد است پناهگاه خوب و قابل استفاده برای پیاده نظام در مقابل خود روهای زره پوش خواهد بود .

- اگر منظور اخذ نتیجه کامل در دفاع آبادیها باشد بایستی قوای خود را در عمق رده بندی نمائیم .
بقیه دارد - سرهنگ رزم آراء

جنگ با کتریولوژیک

پامیکروبی

یکی از قضایاییکه امروزه دنیا را تهدید مینماید و علمای زیادی در آن غور و مطالعه می کنند جنگ با کتریولوژیک یا میکروبی است. گرچه جنگ میکروبی از مسائل جدید محسوب میشود ولی آغاز آنرا از ابتدای عصر میکروب شناسی میتوان دانست منتها در آن موقع میکروب را برای دفع حیوانات و نباتات موزیه بکار میبردند نه بر ضد انسان.

چون میکروب يك حربه قوی ومؤثری است لذا بهیچوجه نمیتوان از استعمال آن در جنگ جلو گیری نمود زیرا دشمن در موقع مبارزه رحم، انسانیت، وجدان، هم نوعی و برادری را فراموش کرده با سخت ترین وسیله برای پیشرفت خود میکوشد. انسان که اشرف مخلوقات نامیده میشود برای جنگ و مبارزه و از بین بردن هم نوع خود حربه بخصوصی را انتخاب نکرده بلکه روز بروز در صدد کشف آلات و وسائل کشنده جدید است که از این راه دشمن خود را هرچه زود تر و سهلتر مضمحل و نابود سازد.

يك عده از علمای بزرگ عمر و زندگانی خود را از راه انسانیت به میکروب شناسی و کشفیات جدید و جلو گیری از بدبختی های بشری صرف نمودند و جز خدمت بعالم بشر، منظور دیگری نداشتند، ولی متأسفانه بعد ها دیگران از حاصل کار آنها سوء استفاده کردند.

بطوریکه جامعه ملل عقیده دارد جنگ میکروبی سخت ترین جنگهایی است که وجدان انسانرا متزلزل میکند و نباید شیفته آن گردید زیرا عملی شدن این جنگ مخالف اخلاق و غیر ممکن است.

قریب ششقرن است که «کنسیل دولاتران» (Concile de Latrane)

استعمال تیر و کمان را قدغن نموده و بعد از آن « با یار » (Bayard) تفنگ سرپر را غیر قانونی دانسته و عقیده داشت که استعمال آن دور از مردانگی است زیرا پهلوانی را نباید با حربه و بدون جنگ تن به تن کشت .

در ۱۹۱۵ جنگ بوسیله گاز دنیا را طوری متزلزل نمود که بر ضد آن قوانین فوری وضع گردید ولی امروزه در حقیقت گاز یکی از وسائل دفاعیه پاسپانی (پلیس) محسوب میشود . در این صورت از جنگ میکروبی نیز نباید غفلت نمود زیرا استعمال آن قطعی بنظر میرسد .

در جنگ بین المللی بخوبی معلوم شد که استعمال سموم و گازهای معموله در جنگ ۱۹۰۷ که بوسیله کنفرانس لاهه ممنوع گردید قابل اجرا نمی باشد . معاهده ورسای اسمی از جنگ میکروبی نبرده ولی کنفرانس ژنو ۱۹۲۴ به ملل مختلفه که انتظار صلح را داشتند استعمال میکروب را در جنگ اکیداً منع کرد و عده از دول نیز منع مزبور را قبول و اسناد آن را امضاء نمودند اما بقول سرگرد « ولو ۱ » دام پزشک فرانسوی با وجود تمام این اقدامات دولی که در کنفرانس مزبور شرکت داشته و امضاء داده اند خودشان مشغول تهیه و تکمیل آن هستند .

خلاصه بنا بر عقیده رؤسای ارتش ، استادان حقوق و سیاستمداران در جنگهای آتی انواع وسائل و اسلحه بکار خواهد رفت .

مثلاً « De M. Le Fur » معلم حقوق بین الملل میگوید : « جلوی ترقی را هرگز نمیتوان گرفت و این خیال واهی است و با خیالات واهی حدی برای اسباب و وسائل جنگ نمیتوان معین نمود » .

« De M. Politis » وزیر یونان و رئیس کنفرانس خلع سلاح این طور بیان عقیده می کند : « در جنگ ۱۹۱۴ قوانین سابقه اجرا نشده و در جنگ آتی نیز نخواهد شد و بعد از شروع جنگ نیز حدی بر آن قائل نخواهند شد »

« De Sir Simon » اظهار میدارد: « دول غیر ممکن است دست از وسائل و آلات جدید جنگی بردارند ».

مارشال « Foch » چنین عقیده دارد: « وقتی که دولتی داخل جنگ شد غیر ممکن است تمام وسائل حربی و حتی آنها را منع شده است استعمال نکند خصوصاً وقتی که امید آنرا دارد که با استعمال آن فاتح خواهد شد ».

بنابرا بگفته ژنرال: « Général Von Metzch » هیچ دلیلی وجود ندارد که میکروب را جزو وسائل جنگی محسوب نمایند ».

« Carl Andres » میگوید: « چقدر آسان است وقتی طیاره از روی شهر بزرگ دشمن عبور میکند ملیدارد ها از قویترین میکروب ها را بر فراز آن پاشد. همچنین مانعی نیست که پاره های نباتی را در خاک دشمن ریخته تمام محصول او را معدوم سازد ».

سروان « مایر » می نویسد: « دولتی فاتح خواهد بود که قویترین میکروبها را تهیه کرده و برای آن نیز واکنشی اختراع کند که نیروی خودی را از آسیب آن محفوظ داشته دشمنان را مبتلا گرداند ».

اینها شمه از عقاید زمان صلح است و باین ترتیب البته در موقع جنگ معاهده و قول بهیچوجه طرف اطمینان و اعتماد نخواهد بود.

در ۴ دسامبر ۱۹۳۲ هیئت نظار کنفرانس خلع سلاح چنین نتیجه گرفت که غیر ممکن است جنگ میکروبی و شیمیائی را منع نمود.

کمیسرین مطالعه جامعه ملل در ۱۹۲۴ باین مسئله پی برد: « دولتی که غفلت کرده و شیفته معاهدات بین المللی بشود در حقیقت تسلیم مرگ شده در جنگ آتیه قادر بدفاع از خود نخواهد بود ».

بنابر این در جنگ آتیه یکی از رشته های فعالیت متخصصین متوجه جنگ میکروبی خواهد بود و وظیفه بخصوص همه صنوف ارتش مخصوصاً متخصصین میکروب شناسی است که عده ها را از این مسئله آگاه نموده آنها را برای جنگ مزبور آماده و حاضر سازند.

جنگ میکروبی در گذشته - محتمل است قبل از کشف میکروب اشخاصی

خیال آنرا کرده باشند که امراض عفونی را برای دفاع استعمال نمایند چنانچه بنابر بعضی روایات در موقع جنگ جسد طاعونی ها را از روی سنگر ها باردوی دشمن می انداختند که آنها را مبتلا نمایند و در یکی از کتابهای توپخانه ۱۶۵۰ فرانسه می نویسد که ارتش موادی را استعمال می کند که هوارا عفونی کرده و باعث تولید امراض مسریه میشود. « شارل نی کل^۱ » مینویسد: در سال ۱۷۶۳ مرض آبله را بوسیله لحاف و روپوش های عفونی در بین طوایف « آکادی » سرایت داده اند.

بعد از کشفیات یاستور باین مسئله پی بردند که امراض عفونی چگونه سرایت میکند و ضمناً تهیه میکروبهای قوی را از راه کشت آسان نمودند. و بنابر این جای تعجب نیست که آلمانها در جنگ بین المللی شروع با استعمال آنها کردند.

برای اولین دفعه میکروب را در سال ۱۹۱۶ استعمال نمودند که « روبرتو فلرس^۲ » در کتاب خود موسوم « بجاده جنگ » در مبحثی که بعنوان « زیرسر سفارتخانه است » مینویسد: میکروبهای سیاه زخم و مسمشه را قونسولگری آلمان کرونستات در اطیش به سفارتخانه بلغاری در بخارست فرستاده که در روی آنها نوشته شده بود توسط آن سفارتخانه بکلنل « ون هامرشتن^۳ » برسانند؛ بسته هادر ۱۹۱۶ چند روز قبل از جنگ رومانی و آلمان به مقصد رسید. اجزاء و کارکنان سفارتخانه مزبور چون میبایستی بفوریت سفارتخانه را تخلیه نمایند صندوقها را در باغ سفارت دفن مینمایند. اتفاقاً طوری پیش میآید که صندوقها کشف و پرفسور بابس (Babes) آنها را تجزیه میکنند معلوم میشود که مواد درونی آنها میکرب قوی سیاه زخم و مسمشه است. آنوقت رسماً دولت رومانی بوسیله وزیر خارجه خود بتمام دول متحده و بی طرف قضیه را اعلام میکنند. همین قضیه سرایت مسمشه در سرحد فرانسه یکسال بعد رخ داده و متحد المال شماره ۳۶۷ مورخه ۲۶ مارس ستاد ارتش و ۶ ژوئن ۱۹۱۷ قضیه را خبر میدهد.

با وجودیکه هر وقت خواستند میکروب را استعمال کنند پی برده اند باز دست از کار خود برنداشته و در صدد استعمال آن بوده اند. در موقع شکست ۱۹۱۸ در سرحد آلمان آلات جنگی میکروبی زیاد کشف شد که متحد المال ۴۳۱۳ - ۱۳۰ اکتبر ۱۹۱۸ آنرا ذکر میکنند. بالاخره بمب های میکروبی « زوربخ » در اواخر جنگ بین الملل نشان داد که چقدر میتوان از میکروب استفاده نمود. ضمناً میتوان حدس زد که امراض مسری مسممه که در اواخر جنگ در ارتش افریقا پیدا شد نتیجه همان استعمال میکروب بوده ولی چون صلح در رسیده بود از آن محفوظ مانده و مرض دفع گردید. از قضایای فوق چنین استنباط میشود که جنگ میکروبی را نباید واهی تصور کرد زیرا وقوع آن حتمی است و باید انتظار آنرا داشت.

امکان جنگ میکروبی

مبتلا کردن اشخاص بامراض عفونی و از بین بردن آنها کار خیلی سهلی است و این قضایا در اروپا زیاد اتفاق افتاده و دفاتر یار که بدایت آنجا شاهد قضیه است. چیزیکه اهمیت دارد مبتلا کردن عده های زیاد و بلکه ارتش میباشد. « شارل نی کل » میگوید: « هر قدر قوه تصویری بشر زیاد باشد باز گاهی میتوان جلو آنرا سد نمود ».

« فایفر (Feiffer) و « برده (Bordet) و « مادسن (Madsen) در ۱۹۱۴ مطالعاتی را جمیع جنگ میکروبی برای جامعه ملل کرده و میگویند این جنگ عجبالتاً اثر کمی خواهد داد زیرا وسیله دفاع در دست است. آلوده کردن آنها و اسلحه مفید نخواهد بود بلکه برعکس شیشه هائی که پر از میکروب باشد و طیاره ها پرتاب کنند مخاطرات زیاد خواهد داشت.

اضافه میکنند که در حقیقت اثر جنگ میکروبی را نمیتوان تعیین و محدود کرد زیرا ممکن است اول ملت را آلوده نموده بعد بارتش سرایت کند و ضمناً بعد از جنگ نیز ادامه داشته باشد. در حقیقت میتوان گفت که این جنگ ضد دشمن نبوده، بلکه ضد بشریت است.

پروفسور کانو « Canou » که از طرف جامعه مأمور کشف قضیه بود ذکر میکند که عجالتاً نمیتوان معلوم کرد جنگ میکروبی چه اثراتی دارد ولی همینقدر باید دانست که علم میکروب شناسی روز بروز در ترقی بوده و راجع بآن غفلت نباید نمود زیرا ممکن است خطرات فوق العاده زیادی داشته باشد.

سرگرد لوفوبور « Lefebure » میگوید: « اگر حمله بوسیله میکروبی بعمل آید که در موقع صلح شناخته شده باشد جلو گیری از آن با تشکیلات خوب ارتشی مقدور میباشد زیرا ممکن است وسیله دفاع آنرا طرف بداند و اگر جنگ با میکروبی باشد که در موقع صلح تحت مطالعه قرار نگرفته باشد تأثیرات آن فوق العاده زیاد خواهد بود »

پروفسور اندره مایر « André Mayer » میگوید: « حدس زدن جنگ میکروبی که چه تأثیراتی دارد و چطور باید استعمال کرد که مفید واقع شود در حقیقت کاری است مشکل. موضوع سرایت امراض عفونی بطور طبیعی خوب در دست است باین معنی که بچه طور پیش رفته و بچه طریق بر طرف میشود، ولی سرایت امراض را مصنوعاً هیچ نمیتوان پیش بینی کرد ».

« Velu » رئیس دارالتجزیه ارتش آفریقا مخالف عقیده « مایر » میباشد چون خود راجع به سرایت امراض مصنوعی کار کرده اظهار میدارد: من باب مثال مرض اسهال ملخ که بامیکروبی موسوم به کوکو باسیل هرل^۱ و پاراتیفوس موش که بوسیله میکروب دانیز (Danyss) تولید میشود ذکر میکند: این جنگ بوسیله میکروب را در ممالک مختلفه استعمال کرده اند در الجزایر، مراکش نتایجی که حاصل شده مختلف بوده - از بین بردن ملخ بوسیله میکروب کار خیلی قابل توجهی است ولی امروزه نمیتوان عملی کرد زیرا دقت زیادی میخواهد که موفق شدن بآن کار مشکلی است. ولی پس از موفق شدن بهترین و باصرفه ترین طریق میباشد. البته در این کار برای اینکه نتیجه حاصل بشود باید طریقه استعمال کرد که تمام حشرات را کشته و ضمناً گران تمام نشود. در جنگ میکروبی صرفه، سرعت عمل و از بین بردن تمام دشمن در نظر نیست.

اسهال موش : دکتر باهر (Bahr) معلم دانشگاه دام پزشکی دانمارك طریقه برای کشتن موش عملی کرده که آنرا سیستم راتن (Système Ratin) مینامند. در کنفرانس بین المللی ضد موش که بوسیله پرفسور پتی (Petit) دانشگاه «الفر» تأسیس شده بود سیستم «راتن» مورد بحث قرار داده شد و معلوم گردید نتایجی که در ممالك خارجه گرفته بودند فوق العاده رضایت بخش بوده، در قسمتهائیکه استعمال کرده اند ۸۰ تا ۹۰ درصد موشها را کشته اند.

در مراکش در ۱۹۲۹ موقعیکه طاعون زیاد شیوع داشته همین میکروب «دائیز» را بر ضد موش استعمال و نتیجه حاصله نظیر همان نتایج ممالك فوق میباشد.

دیگر از میکروبهای که برای ضد حیوانات موزی استعمال شده عبارت است از «پاستور لا» برای ضد خرگوش و این قضیه هم اولین دفعه بوسیله پاستور استعمال شده و آن برای از بین بردن حیوانات موزیه که در زیر زمین های «شامپانی» دیده میشد بود. این طریق را پاستور برای استرالی ها که ضرر فوق العاده زیاد از خرگوش میدیدند پیشنهاد کرد. ولی تاجرهای پوست خرگوش مخالفت کرده نگذاشتند عملی شود. در هر صورت بخوبی واضح شد که چطور میتوان يك مرض عفونی را سرایت داد و بچه طریق پیش رفته و چطور خاموش نمود.

جنگ میکروبی نیز برای از بین بردن محصولات استعمال شده. این قضیه مدت مدیدی است که جریان دارد و بخوبی ثابت شده است که هرگاه یار ازیت نباتی در کشور تازه داخل شود بزودی آن کشور را فرا گرفته و باعث بدبختی میشود باین معنی که آفت نباتی است. از این ملاحظات دو منظور معلوم میشود: اولاً ممکن است باین طریق آفات نباتات را از بین برد مثلاً در فرانسه بوسیله کو کشنیل (Novius Cardinalis) تمام کوشنیل های سواحل مدیترانه را از بین بردند ثانیاً میتوان یار ازیت های نباتات موزیه را استعمال کرد تا آنها را از بین برد. این طریقه نتیجه فوق العاده خوبی بخشیده مثلاً مقداری کا کته (Cactées) را برای ناحیه های کم باران

زیاد کردن در افریقای شمالی، در استرالی، در مادا کاسکار، در هند و غیره در استرالی چون فوق العاده زیاد شده بخصوص در زمین های حاصل خیز نمی گذاشت بهیچوجه زراعت کنند، در صدد بر آمدند که آنها را از بین ببرند. پس از امتحانات زیاد چنین پی بردند که يك كوشنیل «داکتیلوپییوس اویانتیا» «Dactylopius opuntæ» در آن قسمت زیاد کنند. پس از زیاد کردن بیشتر از آن نوع نباتات موزیه را از بین برده و نباتات موزیه دیگر که باقی مانده بود بوسیله يك پروانه از بین رفت در مادا کاسکار - در قسمت جنوبی مادا کاسکار انواع اویانتیا «opuntia» زیاد میروئید که برای اغذیه اهالی آنجا مصرف میشد، اخیراً یکدسته از اروپائیهای مهاجر آن ناحیه خواستند که کوشنیل تورپال را زیاد کنند.

«Dactylopius cocous» اما بدبختانه اشتباه جزئی در نوع کوشنیل کرده بجای کوشنیل رنگی کوشنیل همان نباتات را زیاد کرده و این وسیله باعث شد که تمام اغذیه آن قسمت را این حشره از بین برده ساکنین آنجا را معدوم کرد. این طریقه را در جنگ بین الملل فرانسویها میتوانستند استعمال کنند چنانچه یکی از ملاحظین به کلمانسو اسناد صحیحی پیشنهاد کرد که شخصی را بوسیله طیاره بامریکا فرستاده تا دوری فور (Doryphores) بیاورد و آنها را بوسیله چند طیاره در روی زراعت سیب زمینی آلمانها بریزند تا خاتمه بجنگ داده شود. ولی این قضیه مورد بحث علماء واقع گردید و رد شد زیرا بیم این را داشتند که سرایت بخود فرانسه کرده باعث قحطی گردد. بنا بر این طریقه فوق العاده مؤثری برای ذلیل کردن دشمن می بود. پس از مثالهای فوق واضح میشود که جنگ میکروبی از این راه که در حقیقت غیر مستقیم میباشد ممکن است عملی شود باین معنی که محصول دشمن را از بین برده و در خاک او تولید قحطی نمایند.

از روی این مثالها بخوبی معلوم میشود که جنگ میکروبی برای از بین بردن انسان و حیوان ممکن است مورد استفاده فوق العاده زیادی قرار گیرد و برای این کار سه شرط لازم است:

(آ) باید دارای میکروب فوق‌العاده قوی بود - ب) باید زمینه مساعد باشد
ج) وسیله دفاع آن میکروب در دست نباشد.

۱ - میکروب قوی را اشخاص متخصص بوسیله قوادی که در دست است بخوبی میتوانند تهیه کنند. عده میکروبهاییکه ضد انسان یا حیوان میتوان استعمال کرد زیاد است. سر تیپ دکتر رومیو « Médecin général Romieu » در يك مقاله که اخیراً طبع کرده میکروب ها را از نقطه نظر جنگی بچند قسمت تقسیم نموده است :

اولاً - امراض عفونیکه عامل آنها دیده نمیشود و ضمناً در دارالتجزیه ها نمیتوان نشو و نما داد مثل کریپ، مخملک، اوربون، آبله

ثانیاً - امراضی که میکروب آنها بوسیله میکروسکپ دیده شده اما نتیجه حاصله آن کم است که آنها را در سرویسهای فرعی میتوان استعمال کرد مثل دیفتری، مننژیت، پالودیسیم، تب زرد.

ثالثاً - دسته میکروبهای جنگی که عبارتند از : طاعون، وبا، اسهال میکروبی، امراض حصه و غیره.

در این دسته سوم در رأس آنها امراضی هستند که در قدیم بالای جان انسانی بودند. میکروب طاعون را بخوبی در دارالتجزیه میتوان نمو داد و سرایت دادن آنها آسان بوده بوسیله انسان بانسان تولید طاعون ریوی کرده و تلفات آن ۱۰۰ در ۱۰۰ میباشد. طریق دیگر سرایت غیر مستقیم است یعنی بوسیله موش که بكمك كيك انجام میگیرد. آنوقت است که طاعون « بوبونيك » را تولید و تلفات آن هشتاد در صد میباشد.

پروفسور معروف آلمانی « Lelin » در ۱۹۱۸ میگوید : « مدتی است در اروپا این مرض دیده نشده وای کاش این مرض مهلك در ارتش ظاهر میشد زیرا بطور تحقیق جنگ را خاتمه خواهد داد »

تیفوس اکزانتوماتيك را که بوسیله شیش و كيك سرایت میکند میتوان باسانی

انتشار داد و هم چنین اسهال میکروبی - امراض حصیه که عامل آنها بخوبی معلوم و طریق سرایت آنها نیز واضح میباشد.

برضد حیوانات میکروب امراض ذیل را ذکر میکنند: مسمشه، سیاه زخم تب برفکی امراضی است که سرایت بانسان میکند یا ممکن است تصور کنند که آلات نقلیه سریع بجای حیوانات استعمال نمود عملی نبوده هر قدر آلات نقلیه سریع ترقی میکنند استفاده اسب و قاطر بجای خود باقی خواهد بود زیرا در جنگ بین المللی بخوبی واضح شد که هیچ چیزی جای اسب را نمی گیرد اولاً اسب در راهائی عبور میکند که ماشین ها نمیتوانند از آنجا عبور کنند.

ثانیاً ماشین به لوازمی احتیاج دارد که ممکن است در جبهه جنگ پیدا نشود مثل بنزین و روغن و غیره در صورتی که اسب ممکن است چند روز تحمل گرسنگی را کرده از خار و خس بیابان تغذیه نماید.

مسمشه را در جنگ بین الملل سرایت دادند و تلفات زیادی وارد آورد. وسیله سرایت دادن آن آسان و جلوگیریش مشکل میباشد و بهمین جهت است که آلمانها باین کار مبادرت ورزیدند.

سیاه زخم مرضی است که پاستور آنرا بخوبی تحت مطالعه در آورده و سرایت دادن آن نیز معلوم میباشد.

ولو «Valu» دو مورد مهم سرایت را ذکر میکنند که در افریقا بوسیله يك لاشه سیاه زخم تولید شده بود.

طاعون گاوی مرضی است که سرایت دادن آن فوق العاده سریع و آسان بوده و تلفات زیادی وارد میسازد که چندین سال پیش در ایران مشاهده گردید. مرض هاری را میتوان با آسانی بوسیله چند گربه تزریق شده انتشار داد.

اینچند مرض مختصری بود که ذکر شد البته امراض زیاد تری موجود است که اخیراً کشف و ذکر کردن آن لزومی ندارد. بالاخره معلوم نیست در زوایای لابرا توآرهاییکه تجسسات میکروبی بعمل میآید چه مخاطرات و چه بلیاتی تهیه میشود که باعث از بین بردن بشر خواهد گردید.

باید خاطر نشان کرد که هر قدر از امراض بوسیله ترقی میکروب شناسی و علم طب از بین میروند امراض دیگری جای آنها را گرفته روز بروز سخت تر و مهملتر میشوند. مثلاً مرض بروسلز « Brucellose » تولارمی « Tularemie » ملیو ایدوز « Melioïdose » تماماً مسری و سرایت کننده بانسان بوده و اغلب کشنده است.

بر ضد نباتات - امراض و آفات زیادی برای نباتات وجود دارد که میتوان باآسانی منتشر نمود مثلاً « پوپیلیا ژاپونیکا »

« Popillia Japenica » حشره کوچکی است که آفت بزرگی محسوب میشود این حشره میتواند بدویست نبات حمله ور شده و آنرا از بین ببرد. بنا بر این بی فایده است دیگر بیشتر از این بذکر امراض پرداخت زیرا بقول شارل نی کل شرکت در جنایت محسوب میشود.

۴ - حاضر بودن زمینه برای سرایت امراض عفونی بخوبی مؤثر است. خستگی، گرسنگی، حرارت زیاد یا کم اعمالی هستند که اشخاص را ضعیف و زمینه را حاضر کرده و امراض عفونی را بخوبی سرایت میدهند. اگر این زمینه در موقع صلح کمتر دیده میشود در موقع جنگ معمولی بوده اشخاص را مستعد مینماید و امراض عفونی بیش از موقع صلح سرایت میکنند. امراضی که در موقع صلح تلفاتش کم باشد در موقع جنگ فوق العاده زیاد خواهد بود. من باب مثال برای تأثیر زمینه در روش امراض و سرایت آن امتحان معروف پاستور را ذکر میکنیم.

همه میدانیم که مرغ بمرض سیاه زخم مبتلا نمیشود. حتی اگر مقدار زیادی میکروب بآن تزریق کنند مصونیت طبیعی دارد.

حال اگر پای مرغ را در آب سرد گذاشته تزریق کنند مبتلا شده تلف می گردد. بنا بر این بخوبی ثابت میشود که سرما مرغ را حاضر میکند که مبتلا بمرض شود.

سروان والاد « Valade » میگوید: در موقع جنگ بین الملل مرض دیفتری بشکل ساری دیده شد و علت آن فقط حمل و نقل سربازان بوسیله واگونها و سرد

بوده است. ایبی دمی. منثربت سربرو اسپینال را در نتیجه سان دیدن روز سردی ذکر میکنند و همچنین ایبی زئوسی سیاه زخم اسب در نتیجه روز بارانی که مانور میکردند دیده شد. البته معلوم است که این امراض در موقع صلح بشکل ساری دیده نمیشود ولی جنگ زمینہ آنرا حاضر میکند.

۳ - نداشتن وسیله دفاعی - یا اداره کردن بد - با ترقیات روز افزون علم طب و سرمهائی که برای غالب امراض تهیه شده چنین تصور می‌رود که در جنگ میکروبی، ممکن است از تأثیرات پر خطر آن جلوگیری کرد زیرا برای امراض معلوم سرم یا واکسن در دست است که میتوان برای دفاع استعمال نمود. شاید فرض بشود میکروب امراضی که واکسن و سرم ندارند دشمن بطور تحقیق استعمال نمی‌کند چه بسا محتمل است که مرض بقسمت خود او برگشته باعث تلفات گردد. البته این تصور واهی است زیرا دشمن چندین میکروب در آن واحد استعمال میکند و نفرات خودش را واکسن و سرم میزند که مصون بمانند. چون چندین میکروب استعمال کرده تا تشخیص هر يك داده شود و سرم و واکسن آنرا تزیق نمایند تا اندازه تلفات خواهد داد. آنها بسته بداشتن تشکیمالات صحیح است اگر تشکیمالات صحیح نباشد تلفات فوق العاده زیاد خواهد بود. در این مواقع حتی المقدور باید احتیاط ها و تدابیر لازمه را اتخاذ نموده باشند و برای امراضی که معلوم است سرم و واکسن تهیه کرده و بانتظار امراض آتیه همیشه وسائل کامل مطالعات میکروبی مهیا و موجود باشد.

برای واقف شدن به مخاطراتی که از سوء تشکیمالات تولید می شود باید بمجله دام پزشکی فرانسه ۱۹۲۰ مراجعه کرد که در موقع صلح عبور دادن چند گاومیش مریض چه تلفات زیاد و مخارج هنگفتی که بالغ بر چندین ملیون میبود بر دولت بلژیک وارد آورد و فرانسه را تا چه اندازه متزلزل نمود. البته این قضیه با عدم توسعه کانون سرایت مرض و میکروب ضعیفی بوده در صورتیکه میکروب قوی و کانون زیاد باشد تأثیرش فوق العاده زیاد خواهد بود.

رویه های عملی جنگ میکروبی: رویه عملی جنگ میکروبی زیاد است فقط

ما از نقطه نظر تکنیکی امتحان میکنیم.

سرایت دادن میکروب کار میکروب شناس نیست بلکه کار فرماندهی بخصوص میباشد (رکن دوم).

سرایت دادن بدو طریق انجام میگردد:

اولاً - سرایت مستقیم یعنی سرایت از شخص مریض باشخاص دیگر یا از شخص تزریق شده باشخاص دیگر.

ثانیاً - سرایت غیر مستقیم. یعنی اشیاء، هوا، غذا و غیره را آلوده کرده میکروبر را بوسیله آنها سرایت میدهند.

۱ - سرایت مستقیم: انسان و حیوان رل مهمی را میتوانند در این قسمت انجام بدهند. مرض ممکن است مخصوص نوع انسان یا حیوان باشد یا مشترک بین انسان و حیوان.

سرایت از شخصی به شخص دیگر: یکی از انواع سرایت زیاد مرض مخصوص موقعی است که نفرات با هم زندگی کرده و عده شان زیاد باشد. این طریق عملی تراز طرق دیگر است.

۲ - سرایت غیر مستقیم: آلوده کردن زمین، هوا، آب و غیره. این طریق نتایج مختلفی بدست میدهد.

تزریق کردن بحیوان یکی از طرقی بود که در جنگ بین الملل اختیار شد و بوسیله آن بهتر توانستند مرض را بانسان سرایت دهند.

آلوده کردن آب بوسیله ذیل انجام میگردد:

هر روزه در مخزن عمده آب ده لیتر میکروب قوی میریزند.

آلوده کردن هوا بوسیله ابرهای مصنوعی که طیاره ها تولید و منتشر مینمایند ممکن است انجام گیرد.

امتحانات متعدد تریللا Trillat در انستیتو پاستور پاریس که مدت بیست سال طول کشید بماثبات میکنند که يك قطره خیلی ریز میکروب دارکافی است که حیوانات

یا اشخاص را بمرض مبتلا کند در صورتیکه اگر همین مقدار را بوسیلهٔ جهازها ضمه بدهند تاثر نخواهد کرد. بنا بر این از امتحانات عالم فوق معلوم میگردد که ابر میکروبی تاثرش فوق العاده زیاد خواهد بود. در هر صورت انواع جنگ میکروبی خیلی زیاد میباشد چنانکه چند طریق آن در فوق ذکر شد. حال بپردازیم به نتایجی که طرق مختلفه مزبور میدهد.

تصور کنیم که جنگ میکروبی شروع شده قبل از اینکه جنگ رسمی شده و اعلان آن داده شود، چند نفر پلیس مخفی مأمور میشوند که در نقاط مختلفه يك مملکتی مرض طاعون گاوی را نشر دهند. قضیه سیر مرض بتحقیق مثل قضیه بلژیک در ۱۹۲۰ خواهد بود منتهی تفاوتی که موجود است بجای اینکه يك کانون اصلی مرض انتخاب نمایند ۱۰ یا ۱۵ یا ۲۰ یا ۱۰۰ کانون ایجاد میکنند. پس از يك مدت کمون مرض، آثار آن ظاهر شده در ابتدا تصور میرود که تب برفکی است. بطوریکه دستور داده شده پلیس مخفی قبلاً یکو ساله ها مرض را سرایت میدهد. در همین حین اعلان جنگ داده میشود. البته آنوقت کسی وقت رسیدگی به امراض عفونی را ندارد. حیوانات چون با هم در گله و رمه هستند و از دهی بده دیگر میروند مرض را تعمیم میدهند. بطوریکه تا موقع تشخیص مرض وقت گذشته و تمام کشور را مرض گرفته است. در همین حین پلیس های مخفی دیگری مرض بیسی تاگوز «Psittacose» را منتشر میکنند. این مرض بسرعت پیش میرود یزشکان و دام یزشکان در صد دفع آن بر می آیند. پس از مدتی که واکسن و سرم تهیه میشود تلفات فوق العاده زیاد بوده ارتش بدون گوشت میماند. در اینموقع چندین کانون مسممه در جبهه ایجاد میکنند. البته نه مسممه تنها بلکه توأم با ملی ائیدوز «Mellioïdose». مرض سرایت بانسان کرده و اهمه در ارتش تولید میکند و در آن واحد کانونهای طاعون انسانی ظاهر می گردد. اشخاص مریض یا اشخاصیکه بمرخصی میروند مرض را بمرکز برده تولید صدها کانون مرض کرده و تشخیص آن قدری مشکل است زیرا دشمن نه فقط میکروب طاعون را استعمال کرده بلکه باسیل تولارانس «B. Tularens» را بآن اضافه میکند که در موقع تشخیص متخصصین را باشتباه بیاندازد. باینمعنی

تصور میکنند که از گوشت مانده که از خارج می آورند اینمرض تولید شده . فرماندهی با بودن این امراض مجبور است از پیشروی ارتش کم کرده در اغلب از قسمتها خستگی و مرض روح نفرات را کسل و فرسوده می کند . ضمناً ممکن است شنیده بشود که محصول آتیه بوسیله حشرات مختلفه دشمن خراب و قحطی پیش آمده است . در همین موقع که دشمن در لابراتوارهای خود میکروبها را قوی کرده و واکن آنها را با سم واکن حسبه که توجه را جلب نکند تزریق کرده است ، چون ایمنیت داشته جبهه را شکافته داخل اردوگاه طرف میشود ، خود آنها مصون مانده و باین طریق دشمن را مغلوب میکنند .

بطوریکه معلوم گردیده در جنگ میکروبی مخصوصاً امراضی را که در قدیم يك کشور را عاجز کرده و از بین میبرد تولید میکنند و بدین وسیله سرعت انتشار آن زیاد تر میشود . البته در موقع صلاح پس از اکتشافات یاستور با بودن واکن و سرم از این قبیل امراض عالمگیر ممکن است جلوگیری بشود .

از مطالبی که بطور خلاصه گفته شد معلوم میشود که جنگ میکروبی تأثیرات فوق العاده و خیمی دارد ، بخصوص که توأم با جنگهای دیگر باشد .

جنگ میکروبی جنگی است قطعی که در آتیه خواه ناخواه رخ خواهد داد چنانکه سرتیپ " رومیو " میگوید : " همه چیز ممکن است از انسان سرزنند و انتظار همه نوع شیطنتی را باید از او داشت " .

دفاع ضد جنگ میکروبی

مثل قدیمی معروفی است که میگویند علاج واقعه قبل از وقوع باید کرد بنا بر این باید در نظر داشت که جنگ میکروبی اتفاق افتاده است و باید در آتیه هم کاملاً پیش بینی بشود .

بقول نمایندگان جامعه ملل : اولاً - وقوع چنین جنگی غیرممکن نیست زیرا از ترقی علم با کتریولوژی نمی توان جلوگیری کرد گرچه ظاهراً عملیاتی که میشود برای خدمت بنوع بشر است .

ثانیاً - در زمان صلح وجود اداره بهداشتی خوب و کامل تجهیزاتی که

دارای تشکیلات صحیح و وسائل کافی باشد، بهترین مدافع جنگ میکروبی است
ثالثاً - با وجود يك چنین تشکیلاتی که کاملاً هم مرتب باشد نمی توان به
آسانی جلوی امراض مسری را که دشمن تولید میکند گرفت و حتی المقدور پزشک و
ودام پزشک باید در این مواقع با هم کار بکنند که بخوبی آشنا باین قضایا باشند و تشکیلات
دفاع ضد جنگ میکروبی از موقع صلح بر روی اساس محکمی ریخته بشود. چنانکه
تشکیلات دفاع ضد میکروب عبارت خواهد بود از:

۱ - مطالعه تمام میکروبهاییکه در جنگ میتوان استعمال کرد.

۲ - تشکیلات لابراتوارهای مجهز

۳ - تعلیم عده که مامور تشخیص امراض عفونی و دفاع این قبیل امراض هستند.

۴ - تعلیم نفرات بخطررات جنگ میکروبی و عوارض آن

(آ) مطالعه میکروبها: بایستی میکروبهای را تحت مطالعه درآورد که در
خود مملکت نبوده و اخیراً کشف شده و شدت سرایتش خیلی زیاد است. برای
این کار باید از آلمانها تقلید کرد. میکروب «تولارمی» در مملکت آنها وجود نداشته اما آنها
فکر آنرا کردند که يك روزی ممکن است پیدا شود. دارالتجزیه های بزرگ آلمان امتحانات
و تجسسات زیادی در روی این میکروب کرده و مشغولند. چون میکروب خیلی قوی
بوده، میکروب تولارنس را بوسیله ماده قانون ۲۱ نوامبر ۱۹۱۷ و قانون ۲۶
ژوئن ۱۹۰۹ که عملیات اشخاص در روی آن قدغن است مثل میکروبهای طاعون،
وبا، شمشه و غیره قدغن مینماید

(ب) تشکیلات لابراتوارهای مخصوص این کار: تشکیلات يك چنین لابراتوارها

پایه دفاع این کار میباشد. باید نفرات آن فهمیم، تحصیل کرده و وسائل آن از جدیدترین
وسائلی که موجود است تهیه شود - این لابراتوارها فقط ایی دمیها را مطالعه میکنند.
ایی زئوس ها مخصوص دارالتجزیه های دیگر خواهد بود.

(ج) تعلیمات نفرات دفاع ضد میکروبی: اغلب از پزشکان و دام پزشکان يك مملکتی

آشنا بامراض دیگر ممالك خارجه نبوده باید بآنها تعلیمات مخصوصی داده و آنها را
در جریان امراض جدیدیکه کشف میشود گذاشت و ضمناً وضعیت امراض تولیدی را
بآنها آموخت.

مسائلی که باید آنها را زیاد در جریان نشان گذاشت محافظت مخزنهای آب ،
 انبارهای غذای نفرات ، محافظت گله ها و غیره است . تمام این قضایا را باید به
 قسمتها آموخت زیرا دفاع ضد میکروب خیلی مشکلتر از دفاع ضد گاز و غیره است
 و قتیکه دشمن بامیکروب حمله کند بزودی ملتفت نمیشویم ، در صورتیکه با گاز و وسائل
 دیگر زود تر آگاه میگردیم .

د) تربیت توده برای واقف شدن از خطر میکروب : همانطوریکه دفاع
 ضد طیاره را تشکیل میدهند نمی توان تشکیلاتی برای دفاع ضد میکروب داد ، باید
 فقط نفرات نظامی یا غیر نظامی را تربیت کرده و آنها را در جریان مخاطرات جنگ
 میکروبی گذاشت و وسائل جزئی دفاع را از قبیل بچه زدن مریض و ضد عفونی
 کردن و غیره بآنها آموخت .

بقیه دارد سروان دکتر علی شمس - متخصص میکروب شناسی

سیر تکاملی اسلحه پیاده نظام

در اینکه پیاده نظام در محاربه مأموریت اصلی را عهده دارد و یگانه صنف کاملی است که می تواند بوسیله حرکت و آتش محاربه نماید بهیچوجه جای شبهه و تردید نیست و همچنین این نکته نیز مسلم است که هیچیک از صنوف دیگر نمیتواند در اجرای مجموع مأموریت های پیاده نظام جانشین او بشود و فقط فتح یا شکست پیاده است که نتیجه قطعی جنگ را تعیین مینماید - بالاخره این صنف است که بیش از سایر صنوف در معرض تاثیرات قدرت آتش بوده و همیشه سعی کرده است که بوسیله تکمیل اسلحه خود از این قدرت حد اکثر استفاده را ببرد.

اسلحه وادوانی که امروزه در دسترس پیاده نظام گذارده شده بطور کلی از این قرار است :

الف - اسلحه دارای تیر کشیده : تفنگ (بلند یا کوتاه) مسلسل سبك - مسلسل سنگین - طپانچه و رولور .

ب - اسلحه دارای تیر منحنی : نارنجك های دستی و تفنگی ، ادوات تیر فیتی .

و بعضی ادوات تعرضی دیگر از قبیل ارابه های جنگی و غیره .

I - اسلحه دارای تیر کشیده

۱ - تفنگ : تا قرن شانزدهم اسلحه پرتاب کننده قابل حمل و نقل فقط عبارت از تیر و کمان بوده و لوله های دستی گرچه از قرن چهاردهم وجود داشته ولی حرکت دادنی نبوده است زیرا باروت چاشنی توسط هیچ عضوی نگاهداری نمیشد و مانع از این بود که تیرانداز با اسلحه پر کرده خود حرکت نماید .

اولین سلاح آتشی قابل حمل و نقل شمشال فتیله ایست که در قرن پانزدهم

در ارتشهای اسپانیول، آلمان و سوئیس معمول بود. در این اسلحه باروت چاشنی در خزانه که دارای سربوش است قرار گرفته و سرباز می توانست با اسلحه پر کرده و چاشنی گذارده شده حرکت نماید.

اوایل قرن ۱۷ ظهور دستگاه حامل سنک چخماق باعث شد که در نتیجه عمل ماشه چخماق روی خزانه سربوش افتاده و تولید جرقه که باعث اشتعال باروت خزانه است گردد. این نوع تفنگ با بردنهایی ۲۰۰ متر و سرعت تیر اندازی ۱ الی ۲ تیر در دقیقه در مدت دو قرن باقی و متداول بود.

بنا بر این می توان سیر تکاملی تفنگ یعنی سلاح انفرادی پیاده نظام را از ابتداء قرن نوزدهم دانست زیرا بطوری که فوقاً اشاره شد تا ۱۸۰۶ اسلحه این صنف فقط تفنگ چخماقی بوده و در سال ۱۸۷۰ الی ۱۹۱۴ ترقیات بالیستیکی و تکمیلات صنعت و وسائل افزایش برد، سرعت و دقت تیر اندازی را فراهم کرد و همچنین استعمال باروت بی دود در افزودن تأثیر آتش پیاده نظام شرکت کرده، تیر انداز را از انظار و تیرهای دشمن محفوظ داشت. امروزه گرچه نمیتوان تفنگ را یگانه وسیله محاربه پیاده نظام دانست ولی میتوان آنرا کاملترین و مطمئنترین وسیله دفاع تا حدود ۴۰۰ متر بر روی هدفهای متفرق محسوب داشت.

وزن تفنگ - گرچه تفنگ سبک دارای مزایای بسیار است زیرا علاوه بر اینکه باعث نقصان وزن محمولات نفر میشود و در نتیجه میتواند بر تعداد فشنگ آن افزود ولی اگر بخواهیم عقب زدن قابل تحمل و استحکام کافی و قدرت بالیستیکی زیاد داشته باشیم نمیتوان سلاح خیلی سبکی داشت بنابراین نباید زیاد در صد سبک کردن وزن تفنگ برآمد.

امروزه وزن تفنگهای معمولی در ارتش کشورهای مختلف بتفاوت بین ۸۰۰ ر ۳ و ۲۵۰ ر ۴ کیلوگرم است

وزن باید طوری تقسیم شود که خسته کننده نبوده مرکز ثقل بطور محسوس در زیر دست چپ و معمولاً زیر درجه آن باشد. حالیه معلوم شده که وزن تفنگ

(حتی الامکان با سرنیزه آن) باید از ۴ کیلو گرام تجاوز نماید زیرا سنگینی وزن باریاده نظام هم اغلب باعث عدم موفقیت است.

طول تفنگ - اگرچه محسنات تفنگ کوتاه در مدت جنگ کاملاً بثبوت رسید و تفنگ بلند فعلی هم جارا زیاد میگیرد ولی معیناً تفنگ باید دارای طول کافی و تقریباً ۲۵ ر ۱ متر باشد تا در موقع ضربت در نفر تولید اطمینان نماید و لوله باید بقدر کفایت (۷۲ ر ۰ الی ۸۰ ر ۰) بلند باشد تا خواص بالیستیکی لازمه را برای تیر اندازی اجتماعی در مسافتات بزرگ حفظ نماید.

خوش دستی تفنگ شکل و طول قنداق تیر اندازی را تسهیل میکند. در بعضی از اسلحه محل دست تیر انداز دارای برآمدگی است که تکیه دست و آزادی انگشت راروی ماشه بهتر تأمین میکند و راحتی تیر اندازی مربوط است بطول موجوده بین سطح ته قنداق و دنباله ماشه. این طول در تفنگ بلند ۳۴ ر ۰ متر در کارابین ۳۲ ر ۰ متر است و واضح است که چنین طولی کاملاً برای کلیه نفرات که بلندی بازوی آنها متفاوت است مناسب نیست و یک سرباز متوسط با طول مذکور بر راحتی می تواند تیر اندازی نماید در صورتیکه یکنفر سرباز کوتاه بزحمت موفق شده و از ارزش تیر اندازی وی کاسته میشود. باید محافظت دست تیر انداز را از سوختن نیز در نظر داشت و برای این منظور روکشهای چوبی که روی لوله را در طول زیادی می پوشاند و اسلحه را میتوان خواه برای تیر اندازی و خواه برای محاربه با سرنیزه بر راحتی بکار برد بهتر است.

سرنیزه - وزن سرنیزه کمتر از ۳۵۰ ر ۰ کیلو گرام و طول آن با محسوب داشتن دسته نبایستی از ۴۰ ر ۰ متر تجاوز نماید.

برای کمی مکان متفرقه و بار سرباز و همچنین گذاشتن سرنیزه با اختیار هر کس بهتر است که سرنیزه در جزء تفنگ بوده و در قنداق آن جای داده شود. سرنیزه برای هر سرباز پیاده و حتی سوار نظام که ممکن است بحال پیاده محاربه نماید نهایت لزوم را دارد. شدت زخم های حاصله توسط سرنیزه بیشتر مربوط بطول آن است و بعلمت استفاده ای که خارج از محاربه از سرنیزه هائی که لبه آنها برنده است

برده میشود بر سر نیزه هائی که فقط نوك آنها نیز است ترجیح دارند. بالاخره از مختصات تفنگهائی که امروزه در دست افراد ارتش کشورهای مختلفه است کشیدگی خط تیر، صحت، دقت و سرعت تیراندازی، سبکی وزن و سهولت استعمال آن را در تمام وضعیات باید قائل شد و تفنگ نمونه ۱۳۰۹ مخصوص ارتش شاهنشاهی ایران از این جهات و از حیث نوع فلز کاملاً ممتاز است.

۲- مسلسل سبك - مسلسل سبك سلاح جنگی و قابل تحرکی است كه قدرت آتش آن باندازه مسلسل سنگین نیست ولی دارای تأثیرات روحی بزرگ بوده و در شرایطی که برای برقراری مسلسل های سنگین مشکل است داخل عمل میشود. با این اسلحه ممکن است با همان نوارهای نرم مسلسل سنگین که طول آنها کمتر است (۱۰۰ فشنگ) و یا با شانه هائی که اقلاً دارای ۲۰ فشنگ باشد تیراندازی نمود تیراندازی آن تك تك یا رگبارهای (۴ الی ۷ فشنگ) و یا آتش های طوفانی (بیش از ۱۰ فشنگ) خواهد بود - بواسطه سبکی وزن آن تیرانداز مسلسل می تواند در کلیه عملیات تعرضی آنرا در جلوی جوخه حمل نموده و به هدفهای خیلی نزدیک در حال حرکت نیز تیراندازی کند.

ذیلاً چند نمونه از مسلسل های سبك مستعمله در ارتش کشورهای مختلف شرح داده میشود:

مسلسل سبك نمونه ۱۸-۱۹۰۸ آلمانی باخنك شدن بوسیله هوا فقط دارای ۱۴ کیلوگرم وزن بوده و در بهار سال ۱۹۱۸ هر گروهان آلمانی دارای شش قبضه از این اسلحه بود (هر دسته دو قبضه) - مسلسل سبك انگلیسی لوئیس نمونه ۱۹۱۵ که از گرفتن گاز استفاده نموده و در هوا پیمایم بعلمت طریقه فشنگ رساندن آن (دائره) خیلی قابل توجه واقع شده سرعت عملی تیراندازی آن در حدود ۱۵۰ تیر و وزن اسلحه بادهستگاه انکاء کامل (دوشاخه و پایه عقب) ۱۴ کیلوگرم است، فنر ارتجاع آن شکننده و مستلزم تنظیم مکرر میباشد.

مسلسل سبك ایتالیائی S.I.A. نمونه ۱۹۱۸ وزن کلی آن ۱۶٫۳ و سرعت

عملی تیر اندازی آن ۱۹۰ تیر و شانه آن دارای ۵۰ فشنگ است. مسلسل سبك ایتالیائی (Brixia) نمونه ۱۹۲۱ وزن کلی آن ۱۲ کیلوگرم و شانه آن دارای ۳۵ فشنگ است. ابعاد تقلیل یافته آن کاملاً متناسب و طریقه سریعی برای تعویض لوله بکار می برد.

مسلسل دارن (Darne) نمونه ۱۹۲۳ که مشتق از مسلسل هوائی نمونه ۱۹۱۸ است به وزن ۱۰ کیلوگرم و با نوار ۱۵۰ فشنگی تیر اندازی مینماید.

مسلسل سبك نمونه ۱۳۰۹ ارتش شاهنشاهی ایران که در نتیجه اخذ گاز باروت بخودی خود پر شده آتش میکند وزن آن تقریباً ۹ کیلوگرم و سرعت تیر اندازی آن ده تیر در ثانیه (عملاً در هر دقیقه ۱۶۰ تیر) بوده و بوسیله شانه هائی که محتوی ۲۰ فشنگ است تغذیه مینماید و با آلات نشانه روی مخصوص قادر به تیر اندازی به طیاراتی است که در کمتر از ۸۰۰ متر پرواز مینمایند.

مسلسل سنگین: اولین استعمال مفید عمل مسلسل در اسلحه نمونه ۱۸۸۲ انجام گرفت. گرچه قبل از هیرام انتسون ماکزیم در صدد استفاده از عقب نشینی بودند ولی ماکزیم اولین کسی است که آنرا بمنظور عمل مشخص بکار برد ولی مبدأ مسلسلهای را میتوان از سال ۱۸۶۰ که ظهیر فشنگ فلزی است دانست. مسلسلهای امریکا از زمان جنگ کشورهای متحده وجود داشته. این ادوات سنگین و اصولاً شبیه به رولورهای بزرگی بودند و با فشنگهای کالیبر ۱۲ ر ۱۴ ر ۳۵ میلیمتر تیر اندازی مینمودند.

فرانسویها در آن زمان در جستجوی ادواتی بودند که قابل اجرای تیرهای ساچمه نوبخانه باشد و مرمیات اسلحه جدید بایستی جانشین جعبه های ساچمه گردد که تیر اندازی آنها بالوله خان دار مشکل بود. بدین طریق اسلحه ساخته شد موسوم بمسلسل رف (Reff) این اسلحه تشکیل شده بود از ۲۵ لوله شبیه به لوله های تفنگ و یک دسته باعث عزیمت گلوله ها میکردید. گلوله های آن با کالیبر ۱۳ میلیمتر از سرب سرپوشدار ساخته شده و دارای ۵۴ گرم وزن بود. تمام حرکات بوسیله دست اجرا میشد. وزن این اسلحه در حدود ۸۶ کیلوگرم و سرعت تیر اندازی آن ۱۰۰ الی ۲۰۰ تیر بود. بمرور چندین لوله

از بین رفت و يك لوله جانشین آنها گردید و طریقه عمل اسلحه خود کار شد. اولین مسلسل در انگلیس توسط ماکزیم در سال ۱۸۸۳ ساخته شد - وزن آن ۳۰ کیلوگرم و با فشنگ تفنگهای معمولی تیراندازی میکرد. این اسلحه ابتدا در چند جنگ مستعمراتی استعمال شد و بعد در ارتشهای اروپائی مورد قبول واقع گردید. ابتدا دولت سوئیس در ۱۸۹۸ تشکیل قسمتهای مسلسل ماکزیم را داد و در سال ۱۹۰۲ آلمان نیز اقدام باین عمل نمود. جنگ روس و ژاپون در ۱۹۰۴-۵ اولین دفعه تجارب قطعی را حاصل نمود و بعد از آن تمام دول معظمه مسلسل را در اسلحه ارتشهای خود داخل نمودند.

در اوائل جنگ مسلسل رسمی فرانسه، مسلسل ۱۹۰۷ معروف به «سنت اتین» بود ولی بالاخره دولت فرانسه مسلسل هوچکس نمونه ۱۹۱۴ را بمسلسل ۱۹۰۷ ترجیح داد زیرا گرچه مسلسل ۱۹۰۷ سرعت های زیادی بدست میداد ولی خیلی ظریف و اشکال عمده عدم امکان استعمال آن با نفرات بدون تعلیمات کافی بود. ولی مسلسل هوچکس خیلی محکم و خدمت آن ساده و برای جنگ قابلتر بود مع هذا ساختن و استعمال نوارهای آن بی اشکال نبود.

مسلسل آلمانی ماکزیم تمام شرایط لازم يك اسلحه جدید را حائز بود و علاوه بر مسلسل های سنگین و سبك و طپانچه های مسلسل آلمانها در صدد تهیه مسلسل مخصوص ضد عرابه های جنگی و طیاره های زره پوش برآمدند. در اواخر جنگ مسلسل «دریز» که خیلی ساده و قوی بود جزو اسلحه آلمانها نیز کشف شد. مسلسل انگلیسی ویکرس از نقطه نظر عمل مانند مسلسل ماکزیم است و در هوا پیما نیز استعمال شده است. مسلسل ایتالیائی فیات که با فشنگ ایتالیائی ۶٫۵ میلیمتری تیراندازی مینماید شانه آن ۵۰ فشنگی و وزنش با آب انبار مملو تقریباً ۱۸ کیلوگرم وزن سه پایه آن ۲۰ کیلوگرم و ظرفیت آن ۶۰۰ گلوله میباشد.

مسلسل امریکائی برونیک نمونه ۱۹۱۷ با ظرفیت ۴۵۰ گلوله و با مهمات پیاده نظام و نوار نرم پارچه که شامل ۲۵۰ فشنگ است تیراندازی میکند وزن آن

با انبار پر ۱۶ ر ۷ کیلوگرم و مزیت این مسلسل سادگی زیاد و قوی بودن آن است چون تأثیرات روحی و مادی مسلسل روز بروز بیشتر محسوس میشود باین واسطه در صدد ازدیاد و عمومیت دادن آن بر آمده اند چنانچه از ابتداء جنگ هر هنگ پیاده نظام فرانسه فقط دارای سه دسته (۶ قبضه) مسلسل سنگین بود ولی در سال ۱۹۱۸ برای هر هنگ پیاده فرانسه ۴۸ قبضه مسلسل سنگین منظور اگر دید (در هر گردان يك گروهان مسلسل ۱۶ قبضه) .

مسلسل سنگین نمونه ۱۳۱۰ که امروزه در ارتش شاهنشاهی ایران مستعمل است همان مسلسل های سنگین ساخت کارخانه اسلحه سازی برن (با جزئی تفاوت میباشد) زیرا در نتیجه تجربیات جنگ اخیر و پس از آن این اسلحه بقوت خود باقی ماند. مسلسل سنگین ارتش شاهنشاهی دارای کالیبر ۷ ر ۹ و اسلحه ایست با لوله متحرك که توسط گاز مستقیم باروت کار کرده و عملیات پر کردن ، ضربت زدن و خالی کردن را خود بخود انجام میدهد و سه پایه آن که عامل مهم صحت تیراست بواسطه سبکی وزن شرایط تعادل اتکاء کامل اتصال سهل و محکم و سهولت انتقال آتش یکی از بهترین سه پایه های موجوده میباشد .

۴ - **طپانچه و رولور** : طپانچه و رولور اسلحه تدافعی انفرادی متخصصین و درجه داران میباشد و در مسافتات خیلی کوچک و محاربه تن به تن استعمال میشود رولورها از نقطه نظر تاکتیکی همیشه نقیصه دارد زیرا راه حل ادامه تیر اندازی موجود - بین چلیب که باعث بهدر رفتن گاز است و مستلزم استعمال باروت شدید است که طول مدت استعمال آن تناسبی با طول لوله ندارد و برای اجتناب از آن در صدد بر آمدند رولور هایی تهیه کنند که در آن ها چلیبکه در لحظه عزیمت گلوله بجلو برود مانند رولور ژبتای (Giltbay) و پی پرناکان - (Pieper nacant) رولور سال ۱۹۰۰ که در « لیمیز » ساخته شده و در ارتش روس معمول گردید . از رولور های قابل ملاحظه رولور نمونه ۱۸۹۲ میباشد که سرعت تیر اندازی آن ۱۲ تیر در دقیقه و در طپانچه خود کار ۱۸ تیر در دقیقه است دقت و قدرت مرمی ها در

مسافات بیش از ۵۰ متر بد است در جزء طپانچه های فعلی قویترین آنها عبارتند از :
طپانچه امریکائی کلت دارای کالیبر ۲۵ ر ۱۱ میلیمتر و سرعت ابتدائی ۲۳۶
متر و قدرت توقف آن در ده متری ۴۶ کیلوگرم متر است .

طپانچه آلمانی ماوزر دارای کالیبر ۷ ر ۶ میلیمتر و سرعت ابتدائی ۴۱۰ متر و
و قدرت توقف آن ۴۷ کیلوگرم متر است . طپانچه آلمانی کوتاه نمونه ۱۹۰۸ دارای
کالیبر ۹ میلیمتر و سرعت ابتدائی ۳۳۰ متر و قدرت توقف آن بیش از ۴۴ کیلوگرم
متر است .

لوله اسلحه اخیر در ابتداء بطول ۱۲ سانتیمتر بود ولی بعد در نوع طویل آن
طول لوله به ۲۰ سانتیمتر افزایش داده شد و این قضیه باعث موثر بودن اسلحه تا
۸۰۰ متر گردید و خزانه آن دارای ظرفیت ۳۲ فشنگ میباشد .

طپانچه انگلیسی دبل دارای کالیبر ۱۱ ر ۵ میلیمتر و سرعت ابتدائی ۴۵۷
متر و قدرت توقف آن در حد اکثر ۱۵۰ کیلوگرم متر است .

افزودن يك قنداق يدکی به طپانچه های با لوله طویل باعث حصول دقت کافی
تا ۴۰۰ الی ۵۰۰ متر گردیده مانند طپانچه ماوزر طپانچه نمونه ۱۹۰۸ (پارسا
بلوم) طپانچه برو نیک ارتش بلژیک و در ماوزر آلمانی جلد آنرا ممکن است مانند
قنداق بکار برد .

طپانچه های مسلسل : بعضی از کشورها در آخر جنگ مصمم شدند که طپانچه
با تیر اندازی خود کار را که موسوم به طپانچه مسلسل است قبول کنند که عمده
آنها عبارتند از : طپانچه مسلسل آلمانی نمونه ۱۹۰۹ شانه آن ۳۲ فشنگی و
سرعت تیر اندازی عملی آن ۱۰۰ تیر در دقیقه است .

طپانچه مسلسل ایتالیائی ۵۰ V.P. دارای سرعت بسیاری است و فشنگ آن
فشنگ ۹ میلیمتر و آهنک تیر آن ۱۲۰۰ تیر است .

طپانچه مسلسل تمپسون (Thompson) ساخت شرکت کلت که در کشورها
متحدہ امریکا استعمال میشود .

تیر آن ۹۰۰ الی ۱۰۰۰ تیر در دقیقه بوده ممکن است با این اسلحه تیر تك تك نیز اجرا نمود.

شانه‌های مختلف آن ۲۰ یا ۵۰ یا ۱۰۰ فشنگی است.

II - اسلحه دارای تیر منحنی

۱ - نارنجک‌های دستی و تفنگی - چون کافی نبودن ادوات آتشی دارای تیر کشیده مخصوصاً پس از استقرار جبهه کاملاً واضح گردید از برای بکار بردن ادواتی که زدن دشمن را در داخل زمین اجازه دهد از اواخر سال ۱۹۱۴ شروع به تهیه نارنجک‌های دستی و تفنگی شد.

در سال ۱۹۱۴ هیچ اعتباری برای تهیه نارنجك باستثنای قلاع پیش بینی نشده بود ولی در سال ۱۹۱۸ دو میلیارد برای ساختن ششصد ملیون نارنجك بمصرف رسیده بود.

تاریخچه نارنجکها - در قرن ۱۵ که گلوله‌های گرد خاکی مملو از باروت ظاهر گردید با دست پرتاب و قدیمترین شکل نارنجک‌های دستی محسوب میشد و در قرن ۱۶ و ۱۷ استعمال این قبیل گلوله‌ها عمومیت یافت چنانچه سوئدیه‌ها آنرا در جنگ‌های سی ساله بکار بردند.

در ابتدای قرن ۱۷ اغلب گلوله‌های از آهن ذوب شده را برای حمل خرج بکار میبردند ولی چون در موقع احتیاج تهیه مقدار کافی آهن امکان نداشت بمب‌هایی که از خاک و سرب ساخته شده بود استعمال مینمودند و بر طبق وضعیت چوب و مفرغ نیز بکار برده شد و برای اشتعال ماسوره‌هایی مملو از باروت که تا خرج تلاشی میرسید بکار بردند و بمنظور بطئی ساختن قدرت اشتعال یکقسمت ذغال به ۵ قسمت باروت اضافه نمودند و این طریقه اشتعال آتش (فتیله) مبداء نارنجک‌های زمانی محسوب میشود. نارنجك دستی ضربتی نیز در همان زمان تهیه گردید و «ژان ناسو» نامی در سال ۱۶۱۰ يك گلوله قابل تلاشی تهیه نمود که بخودی خود در سقوط

مشتعل میشد و اشتعال آن بوسیله یکچاشنی با مالش بشکل خیلی ابتدائی و در لحظه سقوط يك سنك چخماق که به نارنجك ثابت شده بود با یکقطعه آهن مالش یافته و تولید یکجرقه می نمود.

ووبان (Vauban) اطمینان فوق العاده به اثر نارنجکهای دستی پیدا کرده و در صدد تکمیل آنها بر آمد چنانچه فرانسویها در محاصره نامور (Namure) در سال ۱۶۹۲ بیست هزار نارنجك بکار بردند. در سال ۱۷۰۰ در فرانسه گروهانهای نارنجك انداز و در کشورهای دیگر حتی هنگهای نارنجك انداز تشکیل شد و در سال ۱۶۷۴ به سوار نظام فرانسه و در سال ۱۷۰۰ به سوار نظام اتریش نیز نارنجك دستی داده شد.

چون ورود بخد مت مواد محترقه شکننده که بقطعات گلوله سرعتهایی تا ۱۰۰۰ متر میدادند چند برابر سرعت حاصله از باروت سیاه سابق بود لذا باعث رونق نارنجکها شد و این ماده در جنك روس و ژاپون بسیار استعمال گردید و پس از تجربه های جنك منچوری تمام دول معظمه متوجه نارنجکها شده و امتحانات بسیاری نمودند و در سال ۱۹۰۸ نارنجکهای دستی نمونه ۱۸۸۲ در گردانهای پیاده نظام قلاع و قسمتهای توپخانه پیاده و مهندسی فرانسه معمول شد و در ابتدای جنك در فرانسه نارنجکهای نمونه ۱۸۸۲ که برای جنك قلعه پیش بینی شده بود استعمال گردید.

در ابتدای قرن ۱۷ در صدد انداختن بمب با وسائل مخصوصی بر آمدند و بعداً آنرا با تفنگهایی که بزمین تکیه داده میشد و با خمپاره اندازهای کوچک قابل حمل و نقل پرتاب کردند (جنك روس و ژاپون).

اولین نارنجکهای تفنگی مستعمله عبارت از نارنجکهای دستی هستند که به آنها ساقه فولادی با آلومینیوم بقطری کمتر از قطر داخلی لوله قرار داده و ساقه در لوله داخل و نارنجك در روی سطح مقدم آن واقع میشد. پرتاب نارنجك بوسیله يك فشنگ بدون گلوله که باروت گاز لازمه برای خارج کردن آن حاصل میکرد

انجام میشد. این نارنجکها دارای ماسوره ضربتی هستند و چون عقب نشینی لوله خیلی زیاد بود در موقع پرتاب قنداق را بزمین تکیه میدادند. در مدت جنگ نارنجکهای تفنگی از این نوع در ارتش انگلیس و فرانسه و آلمان (نمونه های ۱۴ - ۱۹۱۳) مورد استعمال واقع شد. نارنجکهای ضربتی با ساقه طویل چون بعالت زیادی مکان متصرفه امنیت غیرکافی و عیب لزوم استعمال يك فشنگ مخصوص خیلی قابل ملاحظه واقع نشد لذا آنها ترك نمودند و طریقه انداختن بوسیله قاشقك كه امتحان آن در اواخر ۱۹۱۵ شروع شد جانشین آن گردید. نارنجکها را میتوان بطریق مختلفه طبقه بندی نمود و انواع آن بر طبق مواد داخلی عبارتند از محترقه مسموم کننده، حریق افروز و دود انگیز.

برای رفع احتیاجات ابتدا در ۱۴ - ۱۹۱۵ مجبور شدند که مجدداً ادوات محترقه که برای جنگ قلاع مطالعه شده بود گرفته و تکمیل کنند، آثار آنها مادی و برای نارنجك انداز که از حفاظ نارنجکها را میاندازد خطری نداشت و این نوع نارنجك مخصوص تدافع گردید. بمنظور تعرض در خارج سنگرها بعداً ادوات جدیدی اختراع نمودند زیرا نوع قبل برای پرتاب کنندگان نیز قتاله بود و از آثار مادی صرف نظر و فقط بآثار روحی قناعت نمودند - نوع اخیر موسوم بنارنجك تعرضی گردید.

نارنجکهای مسموم کننده، دود انگیز و حریق افروز از عهده کلیه عملیات تنظیم و خنثی کردن و تخریب میدان نبرد برآمدند. تشکیلات دستگاه اشتعال و طریقه انتقال آتش دومین وسیله طبقه بندی نارنجك است که در این مقاله از ذکر آن صرف نظر شد. نارنجك دستی تعرضی نمونه ۱۳۱۱ ارتش شاهنشاهی ایران و وزنش در حدود ۱۷۱ گرم میباشد و چنانچه بمب مزبور مسلح شده باشد در موقع اصابت بمانع خرج بمب (تروئیل) با شدت زیادی منفجر گردیده و قطعات فلزی به ذرات خیلی كوچك (بیش از سه هزار) متلاشی میشود. اثرات مادی نارنجك تعرضی بوسیله ذرات فلزی تا فاصله ۱۵ متر و بواسطه فشار گازهای مولده تا فاصله ۳ متر باشد. ذرات فوق تا ۱۰

متری تولید جراحتهای سخت و خطرناک نموده ولی در فاصله بیشتر از ۱۵ متر خطر آنها کم است.

ادوات ترفیقی پیاده نظام

گرچه پیاده نظام برای اجرای تیرهای قائم در مسافتات کم با نارنجکهای دستی و تفنگی خود موفقیت حاصل نمود ولی برای اینکه بتواند از عهده انجام کلیه وظایف محوله برآمده، مخصوصاً برای آنکه بتواند تمام موانعی را که باعث تعویق پیشروی او میشوند و از آتش توپخانه مأمور پشتیبانی وی محفوظ مانده اند از میان بردارد، بایستی دارای ادوات ترفیقی باشد و مرمیات آنها باید قابل انجام تخریبات مختصر از قبیل سوراخ کردن زره های نازک، تخریب سلسلهای دشمن و غیره بوده و از عهده خفشی کردن برآید. چون در عملیات تعرضی فرانسه در سال ۱۹۱۵ ضعف اسلحه پیاده نظام واضح شد لذا در سال بعد توپ ۳۷ میلیمتری نمونه ۱۹۱۶ مورد قبول واقع و گرچه این اسلحه دارای خواص بالیستیکی خوبی بود ولی تمام احتیاجات را کفایت نمیکرد زیرا بی قدرتی کلوله و کشیدگی زیاد خط سیر آن عمل وی را محدود نمود چنانچه در نبرد (Somme) در سال ۱۹۱۶ این مشهودات واضح گردید لذا در صدد برآمدند که این وظیفه را برعهده خمپاره انداز ۵۸ میلیمتری محول نمایند.

این سلاح خیلی سنگین و مهمات آنهام وزین هستند و حمل و نقل آنها عملاً غیر ممکن بود لذا در صدد جستجوی اسلحه جدیدی برآمدند که وظیفه منظور را انجام دهد و کمیسیون های مختلفه مأمور امتحان نمونه های معرفی شده توسط مخترعین گردیدند.

در نتیجه تجربیات اولیه ادوات Touhandeau Deslandres قبول شد و در قسمت ها داخل خدمت گردید و در نوامبر ۱۹۱۷ ادوات انگلیسی Stokes تفوق خود را ظاهر و بینهائی وارد اسلحه واحدهای ترفیقی شد اما بعد فرانسه ها خمپاره انداز Brand را ایجاد کردند که خواص مرمیات آن نظیر مرمیات توپ ۷۵

و ۱۰۵ و برد آن تا ۳۰۰۰ متر است و بواسطه سادگی و سهولت و سرعت حمل آن فعلاً بهترین خمپاره اندازه‌ها محسوب میشود.

خواص ادوات ترفیقی - چون در تعرض ادوات ترفیقی وظیفه مهم تخریب یا خنثی کردن يك آشیانه مسلسل یا کور کردن دیدگاههای مقدم را عهده دار میباشند لذا دخول در عمل این ادوات باید سریع بوده و به عمل توپخانه که مطول و توجیه صحیح آن مشکل است کمک کنند و در صورتیکه موضع خصم فتح شود این اسلحه مأمور تشکیل سد قوی و فوری است و عمل نارنجک های تفنگی را تقویت نموده و ادامه میدهد تا توپخانه حاضر برای شرکت در عمل گردد.

در تدافع و استقرار ادوات ترفیقی در مواقع خطر، این سلاح برای تشکیل سد آتش بکار میرود و در اوقات دیگر تیرهای ایذائی را انجام می دهد و میتواند در تهیه حمله بوسیله تخریب آرایش تدافعی سبک دشمن شرکت کند ولی سلاح ممتاز تهیه دست برد محسوب می شود. در مدت جنگ ارتش فرانسه سه نمونه از ادوات ترفیقی را بکار برد:

آ - توپ ۳۷ میلیمتری نمونه ۱۹۱۶ که تیر اندازی آن فقط کشیده و جان لوله آن دارای ۱۲ خان مارپیچی بطرف چپ میباشد و مهمات این توپ اصولاً باید شامل يك نمونه از دو طبقه ذیل باشد:

۱ - فشنگهای ۳۷ با کلوله فولادی که مواد داخلی آنها از محترقه نمونه ۱۹۱۶ است با ماسوره از نوع با تاخیر یا بی تاخیر.

۲ - فشنگهای ۳۷ با کلوله تمام شکن فولادی ۱۸۶۲ ام - روزه مهمات مستعمله توپ ۳۸ نمونه ۱۹۱۶ علاوه شامل است - در طبقه یکم اگلوله فولادی با مواد داخلی محترقه نمونه ۱۹۱۶ با سیستم ضربتی ماسوره با تاخیر یا بی تاخیر نمونه ۱۸۹۹-۱۹۰۸ - در طبقه دوم کلوله روسی توپ فولادی نمونه ۱۹۱۶.

سرعت عملی تیر اندازی ۳۷ میلیمتری نمونه ۱۹۱۶ ده تیر است ولی اگر دارای خدمه ورزیده باشد این سرعت ممکن است به ۱۲ الی ۱۵ تیر در هر دقیقه برسد.

ب - خمپاره انداز Stockes که لوله آن از فولاد نیم سخت و بدون خان میباشد و صحت تیر اندازی این خمپاره کمتر از توپ ۳۷ میلیمتری است زیرا سرعت ابتدائی آن کم میباشد ولی با مرمی جدید F.A. بطور قابل ملاحظه بر دقت آن افزوده میشود و مرمی های آن عبارتند از مرمی B.N. نمونه ۱۹۱۸ و مرمی چدن فولادی F.A. نمونه ۱۹۲۱ و مرمی جدید F.A. نمونه ۱۹۲۴ و وزن مرمیهای آن تقریباً ۳ کیلوگرم و خیلی قوی است ، سرعت تیر اندازی این خمپاره انداز عملاً ۵ الی ۲۰ تیر در دقیقه میباشد ولی اگر مرمی ها را قبلاً تهیه نموده باشند این سرعت ممکن است به ۲۸ الی ۳۰ تیر برسد

ج - خمپاره انداز ۷۵ میلیمتری ترفیقی نمونه ۱۹۱۷ Touhandeau- Deslandres که لوله آن از فولاد ساخته شده و دارای دو خان مقارن می باشد. خمپاره انداز J.P. دارای دقت خوبی بوده و سرعت معمولی تیر اندازی آن ۷ الی ۸ تیر در دقیقه است و اگر خرج ها را قبلاً تهیه نمایند این سرعت ممکن است تا ۱۲ تیر برسد. بطور کلی ادوات ترفیقی پیاده نظام عبارت از توپ ۳۷ میلیمتری نمونه ۱۹۱۶ باتیر اندازی سریع که خواص آن عبارت از دقت به منتها درجه سرعت زیاد تنظیم ، امکان تیر اندازی از عقب موانع ، سهولت تدارکات از حیث مهمات دو خمپاره انداز ۸۱ میلیمتری که خواص آن عبارت از سرعت تیر اندازی زیاد و قدرت مرمی ها .

ارابه های جنگی

پیدایش ارابه های جنگی را میتوان از شروع جنگ بین الملل دانست زیرا از ابتداء جنگ دول فرانسه و انگلیس هر يك مشغول مطالعاتی برای تهیه سلاح آتشین متحرك زره پوش بودند. نتیجه این مطالعات در سال ۱۹۱۶ عملی و باعث ایجاد ارابه های جنگی گردید. در محاربات ۱۶ آوریل ۱۹۱۷ و ۲۳ اکتبر همان سال قدرت و لزوم ارابه های جنگی نتیجه کافی ثابت و باعث توسعه فوق العاده آنها شد

این ارابه ها بواسطه قدرت موتور و سنگینی زیاد قادر بتخریب موانع دفاعی خصم بوده و علاوه بر عبور خود ادامه حرکت پیاده نظام را نیز تسهیل مینمایند.

این ارابه ها مسلح به توپ یا مسلسل بوده و از نقطه نظر وزن و قدرت عمل میتوان آنها را بسه دسته تقسیم نمود:

۱ - ارابه های جنگی سبک - ارابه های جنگی سبک مسلح به توپ ۳۷ یا مسلسل سنگین بوده و وزن آنها در حدود ۶ تن و سرعت حرکت آنها بین ۱ الی ۷ کیلومتر در زمین های مختلفه متغیر است. این نوع ارابه ها قادر به تخریب انواع سیم های خاردار و دیوار های سنگی با آجری به ضخامت ۴۰ سانتیمتر میباشد.

۲ - ارابه های جنگی متوسط - ارابه های جنگی متوسط مسلح به توپ ۷۵ و مسلسل سنگین بوده و وزن آنها در حدود ۲۵ تن و سرعت حرکت آن در ساعت بین دو تا ۵ کیلومتر، در زمین های مختلفه متغیر است و این ارابه ها قادر بمقاومت در مقابل قطعات گلوله های توپخانه و گلوله های ادوات ترفیقی پیاده نظام میباشد و میتوانند از گودالهای عمیق و انواع سیم های خاردار عبور نموده و دیوارهایی که بضامت ۴۰ سانتیمتر از سنگ یا آجر ساخته شده خراب نموده و عبور نمایند.

۳ - ارابه های جنگی سنگین - این ارابه ها مسلح به توپ ۷۵ و ۴ مسلسل سنگین که یکی از آنها جهت تیر اندازی ضد هوایی اختصاص داده شده بود و وزن آنها در حدود ۷۰ تن و سرعت حرکتشان عملاً بین ۵ الی ۱۰ کیلومتر متغیر است. ارابه های جنگی سنگین قادر به عبور از گودالهای عمیق و انواع سیم های خاردار بوده و همچنین میتوانند دیوار های ضخیمی را که از سنگ یا آجر ساخته شده خراب نموده و عبور نمایند، در مقابل گلوله های توپ ۷۵ نیز بخوبی مقاومت مینمایند.

ستوان یکم دفتری - افسر پیاده لشکر ۹ شرق

تعلیمات تاکتیکی و فنی واحدهای پیاده

تیر انداز - نارنجک انداز - نفرات مسلسل

درس ۹۰

نظری
✱

فصل هفدهم

مانور و تیر اندازی مسلسل

اطلاعات عمومی راجع به واحدهای مسلسل

I - تشکیلات دسته مسلسل در محاربه

دسته مسلسل در محاربه چگونه تقسیم میگردد.

بدو قسمت : قسمت تیر اندازی - قسمت تدارکاتی

قسمت تدارکاتی شامل :

يك نفر اسلحه تعمیر کننده (ارشد نفرات
وراننده ها)
يك راويه كش
چهار فشنگ بيار و كمك فشنگ بيار
شش راننده
بعلاوه شش قاطر

قسمت تیر اندازی شامل :

يك فرمانده دسته
يك گروه بان دسته
يك مأمور مخابرات
يك مسافت ياب
دو فرمانده قبضه
دو تیر انداز
چهار فشنگ گذار و كمك فشنگ گذار

II - تدارکات مهمات دسته

محمولات بار اول هر قبضه چیست؟

در طرفین هر دو بار : ۱۲ جعبه فشنگ
در بالای بار ۲ : يك جعبه آب - يك جعبه
فشنگ

در بالای بار ۳ : از متعلقات گروهان یا دسته
(جعبه نوار پرکن - جعبه الكل - جعبه
روغن - جعبه ابزار دسته)

محمولات بار اول هر قبضه چیست؟

در طرف چپ : لوله مسلسل - جعبه لوله
یدکی .

در طرف راست : سه پایه - پایه ضد طیاره
در بالا : جعبه ابزار قبضه - جعبه آب

مجموعه فشنگی که با هر دسته حمل میشود چقدر است ؟

- ۱۳ جعبه ۲۵۰ فشنگی یعنی ۳۲۵۰ فشنگ

تدارکات دسته علاوه بر این از کجا تأمین میشود ؟

- از بنه جنگی گروهان و گردان .

III - وظیفه مسلسل در محاربه چیست ؟

دفاع

وظیفه مسلسل در دفاع چیست ؟

- در دفاع مسلسلها عامل اصلی سد آتش

پیاده نظام است (تیرتوقیفی)

برای تشکیل سد آتش پیوسته مسلسلها

را چگونه قرار میدهند ؟

طوری که تیرهای پهلوئی با تقاطع آتش ممکن

باشد .

- طوری که تیرهای تراشنده داشته باشند .

مسلسلها را کجا قرار میدهند ؟

- بادر خطی که باید دفاع شود بادر مجاورت

آن خط و در نقاطیکه برای اجرای تیرهای

پهلوئی و تراشنده مساعد باشد .

- بادر خارج خط (لااقل در صد متری آن)

در اشیانه های مجزی برای اینکه آنها را از

تیرهای توپخانه که روی خط دفاعی اجرا

میشود محفوظ دارند

مسلسلهای دیگر چگونه میتوانند در

دفاع شرکت نمایند ؟

- با تیرهای توقیفی و ابدائی در مسافات

تعرض

در تعرض مسلسلها بچه کار میخورند ؟

- برای کمک و پشتیبانی از پیشروی گروهان

های پیاده .

- برای تأمین تصرف قطعی زمین

از پیشروی عده هارا چگونه پشتیبانی میکنند ؟

- با تیر اندازی روی خط یا نقاطیکه از آنجا

دشمن ممکن است نسبت به عده هائیکه

پیشروی می کنند عملی داشته باشد .

(دید یا تیر)

برای این منظور در کجا قرار میگیرند

در صورت امکان در پهلوها برای اینکه

دشمن را زیر آتش مورب یا ترادفی قرار

داده و ضمناً مزاحم پیشروی عده های

خودی نشوند .

روی نقطه مرتفعی برای اینکه بتوانند از

بالای سر قسمتهای خودی که در حرکت

هستند تیر اندازی نمایند .

مسلسلهای چگونه حفظ زمین را تأمین

مینمایند

- بادر هم شکستن حملات متقابله دشمن

دور (برای متوقف ساختن یا مزاحمت
دشمن)

که رده آتش را تهدید کرده یا عقب رانده
است. برای این منظور مسلسلها رده ثانوی
آتش را تشکیل داده (بعداً آتش) و مخصوصاً
در پهلوها قرار داده میشوند

درس ۹۱
عملی
✱

مسلسل را چگونه در محل قرار میدهند؟

۱ - چند حالت ممکن است سه پایه داده شود؟

دو حالت: وضعیت نشسته و وضعیت دراز کش

بعلاوه بین این دو حالت ممکن است بنا بر وضعیت زمین دو پایه یا یکی از
آنها را بدرجات مختلفی قرار داد

۲ - سه پایه را چگونه در وضعیت مطلوب قرار میدهند؟

آ - وضعیت تیر انداز نشسته:

پایه بند را باز کرده پایه عقب را روی زمین قرار داده و بدون آنکه بمانع
دنده دست بزنند با دو دست دو پایه جلو را گرفته بطرفین و بالا می کشند بعداً مانع
کشوی پایه عقب را آزاد کرده لوله داخلی را متناسب قد تیر انداز بیرون کشیده و
زین را بر میگردانند.

ب - وضعیت تیر انداز دراز کش:

پایه عقب را روی زمین قرار داده با دو دست دو پایه جلو را گرفته با فشردن
مانع آنها را بطرفین و بالا می کشند تا سر زبانه مانع از آخرین دندان حلال بگذرد.
بعد مانع را رها کرده سه پایه را روی زمین قرار میدهند.

ج - برای تغییر وضعیت سه پایه:

هر يك از پایه های جلو را با فشردن مانع آزاد کرده در وضعیت مطلوب قرار
می دهند.

در هر حالت پس از استقرار سه پایه خروشکهای دوپایه جلو را می‌پیچانند بعداً دنده دستگاه عمودی را آزاد کرده کهواره را افقی قرار میدهند. صفحه سرسره باید برای قرار دادن مسلسل حاضر باشد.

۳ - مسلسل را چگونه روی سه پایه قرار میدهند؟

- آب انبار را روی دست راست تکیه داده با دست چپ قبضه را میگیرند.
- مسلسل را روی سه پایه طوری قرار میدهند که بستههای قابلمه داخل یکدیگر شوند.
مسلسل را از چپ بر است روی صفحه سرسره چرخانده در محل خود قرار میدهند (باید دقت کرد که ترمز اتصال باز باشد)

۴ - برای جدا کردن مسلسل و جمع کردن سه پایه چه میکنند؟

- برای جدا کردن مسلسل مانع سرسره را با دست چپ رد کرده مسلسل را چرخانیده و بلند می‌کنند.
- برای جمع کردن سه پایه اعمال فوق بطور معکوس اجرا میگردد.

درس ۹۲
عملی
✱

چگونه مسلسل را پرمی‌کنند؟

۱ - تهیه نوارها

نوار را قبلاً بازدید مینمایند - نوك فشنگها باید با سر بستههای بلند نوار مطابق و کلیه فشنگها در یکخط باشند.
فشنگها نباید فرو رفته یا ضربه خورده باشند.
کلیه فشنگهای يك نوار باید از يك نمونه باشند (يك مخروطی با دو مخروطی)

در موقع تیر اندازی هیچوقت نباید نوار را کاملاً از جعبه خارج نمود

۲ - پر کردن مسلسل

آتش پیاپی : پر کردن برای آتش پیاپی بدو نوبت دستگیره زدن که هر نوبت شامل سه شماره است اجرا میگردد.

نوبت اول

- ۱ - با شماره يك دستگیره آتش را بمانع جلو میبرند.
- ۲ - زبانه يك نوار را از طرف راست داخل نوار گیر نموده و با يك حرکت خشک و محکم در امتداد نوار گیر بچپ می کشند.
- (کج کشیدن نوار سبب کج قرار گرفتن فشنگ و مانع آتش است)
- ۳ - با شماره ۳ دستگیره آتش را رها مینمایند بخودی خود به عقب بر میگردد (برگردانیدن دستگیره با دست سبب گیر میشود)

نوبت دوم

اعمال فوق را دوباره در سه شماره تکرار می نمایند. مسلسل حاضر برای آتش است.

آتش تك به تك : پر کردن برای آتش تك به تك مانند پر کردن برای آتش پیاپی بدو نوبت دستگیره زدن انجام میگردد ولی در نوبت دوم شماره ۲ (کشیدن نوار حذف میشود)

تبدیل آتش : برای تبدیل آتش مسلسل به تك به تك کافیست بدون کشیدن نوار یکمرتبه دستگیره بزنند.

برای تبدیل آتش تك تك به آتش پیاپی باید یکدستگیره زده و نوار کشید.

۳ - خارج کردن نوار

شستی رها کنند (مانع نوار) را به طرف چپ فشرده نوار را خارج می نمایند.

باید دقت کرد دنباله نوار که بزمین افتاده و ممکن است خاک آلود باشد قبل از گذاردن در نوار گیر پاک شود.

با مسلسل سنکین چگونه تیر اندازی مینمایند؟

۱ - تنظیم درجه فنر

درجه فنر برای خوبی کار مسلسل و سرعت مکفی تیر اندازی در محل مناسب قرار داده میشود (معمولاً بین ۲۵ و ۳۰)

۲ - قرار دادن درجه

روی صفحه درجه مسافت از ۴۰۰ الی ۳۰۰۰ متر با اعداد ۴ الی ۳۰ تعیین شده و همین طور ذکر شده و فرمان داده میشود. ستون درجه را بلند کرده کشور را روی درجه مطلوبه قرار داده وقت مینمایند که زبانه کشو در دنده هائی که در طرفین ستون درجه تعبیه شده جا افتاده درجه ثابت نگاهداشته شود.

۳ - نشانه روی با مسلسل

- ۱ - ترمزهای عمودی و افقی را باز میکنند.
- ۲ - ابتدا در سمت با ضربات خفیف روی دستگیره چپ و راست و بعداً در ارتفاع بوسیله چرخانیدن گردونه نشانه روی میشود.
- ۳ - برای تغییر میل لوله در زوایای بزرگ ممکن است دنده دستگاه عمودی را آزاد کرد.

برای آزاد کردن دنده بادست راست گردونه را گرفته باشت همین دست کلید را بعقب کشیده و غلاف را بالا میدهند (در این موقع عقبه را بادست چپ نگاه میدارند تا نیفتد)

برای گذاردن بدنده با دست چپ مسلسل را بوضعیت مطلوب نگاهداشته و با دست راست گردونه را گرفته و باشت کلید را بعقب میکشند.

تبصره ۱ - هرگاه غلاف کاملاً به پائین نرفت گردونه را کمی میگردانند.

تبصره ۲ - آزاد کردن دنده و کار کردن بادستگاه در موقعیکه مانع عمودی

بسته باشد قدغن است.

تبصره ۳ - ممکن است بحالت آزاد (ترمزهاباز) یا بحالت ثابت (ترمزهابسته) با مسلسل تیراندازی نمود.

۴ - تیر اندازی

دستگیره عقب را، بدون فشار، ثابت نگاهداشته و با شست روی پاشنه فشار می دهند.

تیر اندازی ثابت یا آزاد بدون درو - خط نشانه را روی هدف نگاه میدارند اگر لازم باشد نشانه روی را تصحیح می کنند (برای این کار چنانچه ترمز بسته باشد باید باز نمود)

آتش درو - نقاط مهم هدف را از چپ بر راست بدون قطع تیر و یا مکث روی این نقاط زیر آتش قرار میدهند. مجدداً از چپ هدف شروع با آتش مینمایند.

درس ۹۴

عملی

وظایف خدمه قبضه در پیاده کردن و موضع گرفتن

۱ - پیاده کردن و حمل مسلسل بانقرات

پیاده کنید!

بفرمان:

همگی: تفنگ را حمایل فنك میکنند.

فرمانده قبضه: دو جعبه فشنگ از طرف چپ بار سوم بر میدارد

تیر انداز: مسلسل را پیاده کرده حمل مینماید.

فشنگ گذار: سه پایه را حمل میکنند. اگر لازم باشد پایه تیراندازی ضد طیاره

را نیز پیاده کرده حمل مینماید.

کمک فشنگ گذار: جعبه آب و ابزار را از بالای بار اول برداشته حمل

می نماید.

فشنگ بیار و کمک فشنگ بیار: هر يك دو جعبه فشنگ از طرف خود باز

کرده بر میدارند.

همگی : دنبال فرمانده قبضه در صورت بندی که تعیین می کنند حرکت کرده یا می ایستند .

۲ - اقدامات مقدماتی

بفرمان : حاضر بچنگ !

همگی : معمولات خود را بازدید مینمایند .

تیر انداز : داخل جعبه ولوله را بازدید کرده و عنداللزوم گلوله بباران و پارچه الحاق را روغن مالی میکند .

برای اطمینان از حسن عمل مسلسل دو مرتبه دستگیره زده می چکاند .
درجه فنر را بازدید کرده مراقبت می نماید که آب انبار آب داشته باشد
فرمانده قبضه : مواظب صحت اجرای کارهای خدمه مسلسل میباشد

۳ - موضع گرفتن و محل خدمه !

فرمانده قبضه : در محل مناسب قرار گرفته فرمان میدهد : حاضر به تیر

بردن دست راست بطور افقی ببالای سر علامت احضار خدمه است .
پس از آنکه فشنگ گذار سه پایه را در جلو پای او قرار داد دو جعبه در سمت راست سه پایه گذاشته بطرف چپ میرود . مراقبت مینماید که سه پایه در سمت مطلوب قرار داده شده و گهواره افقی باشد .

فشنگ گذار : سه پایه را در امتداد پنجه پای فرمانده قبضه (در حالت نشسته) و یا در امتداد دست او (در حالت درازکش) قرار میدهد . در حال نشسته پایه عقب را به تناسب قد تیر انداز بعقب کشیده زین را بجلو بر میگرداند . گهواره را افقی نموده پایه ها را بزمین فرو نشاند و بطرف راست میرود .

تیر انداز : مسلسل را روی سه پایه قرار میدهد .

حاضر به تیر ممکن است نفر بنفر یا احضار همه خدمه با هم صورت گیرد (پس از علامت حاضر به تیر علامت بدو علاوه میشود .)

محل خدمه

حالت دراز کش

فرمانده قبضه و خدمه در محل‌های خود بحال دراز کش قرار میگیرند.

تیر انداز: برای استحکام میل بدن را روی پایه عقب می اندازد و در طرف چپ آن قرار میگیرد.

تبصره - چنانچه بخواهند سه پایه را قبل از آوردن بموضع بوضعیت مطلوب قرار دهند برای حالت نشسته فرمانده قبضه بحال بزانو در آمده و برای دراز کش دراز کش مینماید. برای حالت بتوسط بعداً اصلاحات لازمه در وضعیت سه پایه داده می شود.

حالت نشسته

فرمانده قبضه: در سمت چپ و عقب قبضه.

تیر انداز: روی زین نشسته پاها را دراز کرده آرنج را روی ران تکیه داده دستگیره عقب را میگیرد.

فشنگ گذار: بزانو رو بجلو در سمت راست مسلسل در جلو خود جعبه را باز نموده نوار را حاضر برای پر کردن مینماید.

کمک فشنگ گذار: در عقب در محل مناسبی قرار میگیرد بطوریکه بتواند ارتباط بین قبضه و محل فشنگ بیارها را برقرار کند. همیشه متوجه فرمانده قبضه است که بعلامت او برای رفع گیرها و رسانیدن آب یا فشنگ حاضر باشد.

فشنگ بیارها: در عقب در محل قرار میگیرند که محفوظ یا مستور بوده و با کمک فشنگ گذار ارتباط داشته باشد.

۴ - تغییر موضع

۱ - برای مسافات زیاد:

جدا کنید!

بفرمان:

خدمه مسلسل را از سه پایه جدا کرده هر يك محمولات خود را برداشته

در محل جدید موضع میگیرند (مطابق دستورات فوق)

۲ - برای چند قدم تغییر محل:

به سه پایه

تیر انداز با دست راست
پایه عقب و با دست چپ
پایه جلو را میگیرد.
فشنگ گذار با دست
چپ پایه عقب و با دست
راست پایه جلو را
میگیرد.

پیش

مسلسل را از زمین بلند
کرده دنبال فر مانده
قبضه می رود.

حاضر به تیر

مسلسل را در محل و
سمتی که تعیین میشود
بزمین میگذارد و هر
يك از خدمه در محل
خود قرار میگیرند.

بقیه

و - ت. ا. ج

اطلاعات

در جنگ هر فرماندهی که از دشمن اطلاع کافی نداشته باشد نمیتواند تصمیم درست بگیرد و بدان ماند که شخصی بخواهد در تاریکی کامل در جای ناشناسی پانهد و راه رود. سرداران بزرگ و کشور گشایان پیش-بین همیشه از زمان صلح در صدد بر می آمدند که از وضعیت دشمنان احتمالی خود آگاه گردند و در جنگ با چشم بسته قدم بمیدان نگذارند. حتی چنگیز مغول هم سالها پیش از لشکر کشی خود به آسیای غربی و اروپا بوسیله بازرگانان چینی از وضعیت کشورها آگاه گشته بود. در جنگهای امروزه تهیه اطلاعات نه تنها اهمیت خود را از دست نداده بلکه با تشکیلات پهناوری کار می کنند.

هنگام صلح کشورها بوسیله مامورین خود و بر رسی روزنامه ها و در نظر داشتن منابع دیگر، اطلاعات لازم و بایسته را از وضعیت سیاسی و اقتصادی و نظامی دیگران بدست می آورند. با در دست داشتن اطلاعاتی در باره توانائی اقتصادی کشور دیگر و توجه بصنایع نظامی و کشوری و جمعیت آن می توان فهمید که ارزش واستعداد نظامی کشور منظور چه میباشد.

اما هنگام جنگ اطلاعات دیگری لازم میباشد که هنگام صلح نمی توان بدست آورد و آن اطلاعات از جبهه جنگ است.

منابع تهیه این اطلاعات فرق می کنند و باید بهر يك از آن منابع اهمیت کافی داد.

منابع نامبرده بدینقرار است :

اکتشاف بوسیله هوا پیمائی و سوار نظام و صنفهای دیگر - بر رسی روزنامه ها و کاغذ های پستی و تلگرافها - گرفتن مخابرات تلفنی دشمن - بر رسی کاغذ ها و

یاد داشتهائی که در جیب کشتکان و دستگیر شدگان و در جائی که دشمن ترك کرده پیدا میشود - مراقبت در گفتگوهای مردم محلهائی که دشمن از آنجا رفته - بازجوئی از دستگیر شدگان - گرفتن کبوتران نامه بروسکهای پیک دشمن و بررسی کاغذ هائیکه همراه آنهاست و جاسوسها -

چیزهائی که بی اهمیت بنظر میرسد ممکن است در مجموعه اطلاعاتی که بدست آمده اهمیت بسزائی پیدا کنند.

باید دانست اطلاعاتی که از دشمن میرسد مبنای تصمیم عملیات فرماندهی خواهد بود و گرانبهاترین اطلاعات هنگامی که دیر بمقصد برسد ارزش خود را از دست خواهد داد. از اینرو اهمیت تأمین وسیله زود رساندن گزارشها بخوبی محسوس می گردد و باید برای زودتر رساندن اطلاعات از تمام وسائلیکه در دسترس دارند استفاده نمایند.

نظامنامه فرماندهی و محاربه آلمان که پس از جنگ جهانگیر و با توجه به تجربیات آن نوشته شده برای بهنگام رساندن اطلاعات و دستورها اهمیت ویژه ای قائل گردیده و با بررسی به بند زیرین نظامنامه می توان پی برد که تاچه اندازه باین کار میدهند :

بند ۴۹ - « دستورها و گزارشها و اطلاعات مهم را باید بوسیله افسری که با وضعیت آشنا باشد فرستاد و غالباً برای روانه کردن آنها باید از اتومبیل و هواپیما استفاده نمود » - این قسمت در بند ۶۵ دستور موقتی خدمات صحرائی نیز پیش بینی گردیده است.

از این بند دیده می شود که آلمانها می گویند دستورها و گزارشها و اطلاعات مهم باید بوسیله افسر فرستاده شود آنهم بوسیله افسری که از وضعیت آگاه و با آن آشنا باشد برای آنکه اگر برگیرنده دستور یا گزارش چیزی مبهم یا مشکوک باشد افسر آورنده آن بتواند توضیحات بایسته بدهد و برای زود رساندن دستور و گزارش

دستور میدهد از هوا پدما استفاده کنند و حتی در بند ۵۱ نظامنامه نامبرده دستور داده شده که گزارشها و دستورهارا در چند نسخه تهیه نموده از چند راه با وسایل مختلف بفرستد و ضمناً میگوید «استفاده از زره پوشها برای این منظور بجاست» - بند ۹۵ دستور موقتی راجع به تشکیلات و جریان عمل ارتباط و مخابرات ارتش شاهنشاهی نیز اجازه استعمال و بکار بردن این وسایل را از نظر ارتباط داده است.

در بند ۹۲ نظامنامه نامبرده اهمیت تند رساندن گزارشها و دستورها را گوشزد کرده مینویسد: «فرستنده باید خط سیر برنده را بدقت معین نموده بنویسد. نام محلها را آنطور که گفته و نوشته میشود باید نوشت. فرمانبران در بر خورد به فرمانده دیگری نایستاده همین اندازه گزارش میدهند که فرمانبر بوده و گزارشی همراه دارند که باید بفلان مقصد برسانند. عده هائی که در راه هستند باید بکنار رفته

بفرمانبر راه دهند تا معطل نشود. هر افسری موظف است راه را بفرمانبر نشان دهد. فرماندهان هنگها و بالاتر و هم چنین فرماندهان عده های اکتشافی و پاسدار حق دارند گزارشی را که از پهلوی آنها میگردد بخوانند و باید ورقه مخصوص را امضا کنند تا معلوم شود که اطلاعیّه را خوانده اند» (۱)

اینک به بینیم نظامنامه فرماندهی و محاربه آلمانی درباره منابع بدست آورنده اطلاعات و روش کار آنها چه میگوید. برای بدست آوردن اطلاعات از دشمن باید با آن تماس داشت و بهترین اطلاعات آنستکه در اثر زد و خورد بدست آمده باشد از اینرو بند ۱۹ نظامنامه میگوید: «هر فرماندهی باید در منطقه عملیات خود در روز و شب بطور منظم و مرتبی وضعیت دشمن را اکتشاف کند. تماسی که بکبار بادشمن گرفته شده بهیچوجه نباید بریده شود. اطلاعاتی که میرسد باید بید رنگ بفرمانده بالاتر گزارش و قسمتهای همسایه اطلاع داده شود.»

(۱) قسمت اخیر بند ۶۴ دستور موقتی خدمات صحرائی نیز این موضوع را پیش بینی کرده منتها در نظامنامه آلمانی تصریح بیشتری دیده میشود.

بند ۲۷ « هنگام محاربه باید دائماً وضعیت را گزارش نمود و برای اینکار بویژه میتوان از فاصله هائیکه در میدان محاربه پیدا میشود و از تاریکی شب استفاده کرد - در پایان نبرد هم باید گزارش نهائی نبرد را با ذکر وضعیت قوای خودی و دشمن فرستاد.

بند ۱۶۷ - درباره صنفهائیکه باید در بدست آوردن اطلاعات بکوشند چنین میگوید: « صنفهای دیگر نیز باید همدوش هوا پیمائی و سوار در اکتشافها شرکت جدی کنند. هر اندازه هوا پیمائی و سوار نظام کمتر باشد ضرورت عملیات اکتشافی صنفهای دیگر بیشتر میشود - در اینمورد قسمتهای پیاده نظامی که **دو چرخه دارند** بواسطه تحرك و سرعت حرکت خود میتوانند نه تنها عملیات سوار را تکمیل کنند بلکه جانشین آنها بشوند. »

در این نظامنامه دستور داده شده که بعده های مأمور تأمین نزدیک نباید مأموریت اکتشافی واگذار کرد مگر در موارد استثنائی.

بند ۱۶۰ - « تنها در موارد استثنائی می توان مأموریت تأمین و اکتشاف را بیک عده واگذار کرد زیرا عناصر اکتشافی باید متحرك بوده خود را بدشمن برسانند در صورتیکه عناصر مأمور تأمین باید با قسمت های خود ارتباط معینی داشته باشند بدین ترتیب باید طلیعه های اکتشافی را جداً از طلیعه های تأمین نزدیک مشخص کرد. »

بدیهی است منظور بند بالا این نیست که عده های مأمور تأمین نزدیک نباید اکتشاف کنند زیرا انجام مأموریت تأمین مستلزم اکتشاف می باشد منتها در حدود محور راه پیمائی خود اکتشاف کرده و چون باید با عده اصلی خود ارتباط داشته باشند نمیتوانند خیلی دور بروند در صورتیکه عده های مأمور اکتشاف با عده دیگری ارتباط نداشته و آزادانه میتوانند مأموریت خود را انجام دهند.

بند ۱۶۶ نظامنامه آلمانی در باره کشتیها چنین مینویسد: « هر کشتی جنگی موظف است مشهودات خود را از نزدیکترین راه بهر قسمتی که نزدیک اوست اطلاع

دهد» بدین ترتیب موضوع بستگی بواحدهی که کشتی را مأمور نموده از میان میرود. این دستور کاملاً بجاست زیرا ممکنست قسمت نزدیک کشتی عده ای نباشد که او را روانه نموده و اگر کشتی او را آگاه نسازد بی خبر می ماند یا دیر آگاه خواهد شد.

نظامنامه آلمانی بطوریکه در ارتشهای دیگر معمول است هوا پیمائی و سوار را عنصر اصلی اکتشاف می شناسد و میگوید که این دو عملیات یکدیگر را تکمیل میکنند منتها در قسمت آخر بند ۱۱۷ تذکر میدهد: «غالباً اطلاعی که بوسیله هواپیمائی رسیده موجب میشود که فرماندهی بتواند سمتی را که باید اکتشاف سوار در آن سمت اجرا گردد از روی آن معین نماید» و بدین ترتیب فهمیده میشود که اکتشاف هوائی را مقدم بر اکتشاف زمینی می دانند و تعیین سمت روانه کردن اکتشافهای سوار را از گزارش هواپیمائی خواستارند.

از نظر تنظیم گزارشها چنین پیش بینی گردیده که گزارش دهنده باید هر چیزی را که خود دیده و آنچه را که دیگران دیده یا گفته اند و آنچه را که گمان میکنند جدا جدا بنویسد و منبع اطلاعات باید ذکر شود و فرضیات باید متکی و مستند باشد (بند ۲۳). قسمتی از بند ۶۰ دستور موقتی خدمات صحرائی نیز در اینمورد چنین میگوید «... کسی که اخبار و گزارش را تهیه میکند بین آنچه که شخصاً مشاهده نموده و آنچه را که بر طبق اطلاعات دیگران بدست آورده باید فرق گذارد و در صورت اخیر اطلاعات مزبور را متذکر شود»

سپس در بند ۲۴ مینویسد: «ارقام و زمان و محل باید دقیقاً تعیین گردند برای فرماندهی بی اندازه مهم است بداند که دشمن در کجا دیده نشده و همچنین تأیید اطلاعات پیشین یا تأیید موضوع که در فلان مدت وضعیت تغییری نکرده برای او بی اندازه گرانبهاست.

نکات راجع بوضعیت محل نیز همه باید در گزارش نوشته شود. این موضوع

همچنین نباید در اطلاعاتی که میان پیاده و توپخانه مبادله میشود فراموش گردد سپس برای آنکه گزارش دهندگان گمان نکنند که بدون توجه بر است و دروغ مطلب و اهمیت آن بر هر چیزی که اطلاع یافتند باید گزارش دهند بند ۲۵ نظامنامه چنین میگوید:

« تعداد گزارش اهمیت ندارد بلکه مطلب آن باید وضعیت را برای گرفتن تصمیم پیش فرماندهی روشن سازد از اینرو در هر مورد باید نخست بسنجند که آیا چیزیکه در طرف دشمن دیده شده لازمست بیدرنگ با اطلاع فرماندهی برسد و با اصلاً لازمست گزارش شود یا نه گزارشهای غیر لازم کار فرماندهی را دشوار و ارتباط را کند نموده رساندن گزارشهای دیگر را بتأخیر میاندازد »

سپس همین بند معین کرده که چه چیزهایی را (که ممکنست برخی گزارش آنها را غیر لازم بدانند) حتماً باید گزارش داد:

« نخستین برخورد دشمن را همیشه باید گزارش داد . گزارشهاییکه در اطراف نکات اکتشافی و پیشرفتهای خود یا دشمن بطور اغراق و مبالغه نوشته شده باشد همیشه مضر و غالباً خطرناک است . گزارشی که بطور روشن و بی مبالغه نوشته شده باشد فهم تاکتیکی نویسنده آنرا میسراند »

این قسمت بند ۲۵ از همه میخواهد که حقیقت را بر همه و بیشاخ و برگ آنگونه که هست گزارش دهند و « تکمیل یا تأیید گزارشها را بواسطه دیدبانی از جاهای بلند و عکاسی همیشه خیلی گرانها » میداند

همین نظامنامه در فرستادن گزارش ها و اطلاعات رعایت سلسله مراتب را بایسته و لازم میداند و ضمن تأیید این موضوع در بند ۲۸ میگوید: « در موارد استثنائی علاوه به نزدیکترین فرماندهان باید مستقیماً بفرماندهی بالاتر نیز گزارش داد و عده هایی را که در تهدید دشمن واقع می شوند بلاواسطه و همان آن آگاه کرد . قطعه های جنگی را که اطلاعیه برایشان فرستاده شده باید در گزارش نام برد) .

چون هر کسی میخواهد چیز را که میل دارد در گزارش بیابد و این روش ممکنست چیزهای مهمتر را از نظر دور بدارد، قسمت اخیر بند ۲۸ این نکته را متذکر شده میگوید: « همه گزارشهای را که رسیده باید درست مورد استفاده قرار داد زیرا حس تمایل به در آوردن آن چیزیکه میخواسته اند باسانی پیدا میشود » سپس برای تعیین ارزش گزارشها بطور کلی میگوید « گزارشهایی که یکسره از میدان نبرد رسیده غالباً مبالغه آمیز است » و بدین ترتیب میخواهد بگوید در گزارشهایی که تحت تاثیر پیشامد ها نوشته شده واضطرابهای درونی ممکنست در آنها دخالت داشته باشد باید دقت و تأمل بیشتری کرد .-

با بر رسی شرح بالا بخوبی دیده می شود که بدست آوردن اطلاعات و روش و تنظیم و زود فرستادن آن ها تا چه اندازه اهمیت دارد و در نگارش آن ها باید تا چه اندازه دقت کرد . -

سرگرد شرف الدین قهرمانی

قدرت آتش پیاده نظام

بسته تربیت کادرهای زیر دست است

یکی از نتایج مسلم تجربیات جنگ ۱۸-۱۹۱۴ افزایش قدرت آتش پیاده نظام بود که در اثر توسعه و ترقی اسلحه مسلسل حاصل گردید. بعداً در نتیجه پیشرفت و تکامل این اسلحه از موقعی که توانائی مسلسل سبک در مسافت متوسط تقریباً بپایه مسلسل سنگین رسید نیروی آتش پیاده نظام بمراتب زیادتر از سابق شد. اما با هر قدرتی که نظراً برای مسلسل‌های سبک و سنگین قائل باشیم باید بدانیم ملیونها گلوله که بوسیله آنها ریخته میشود وقتی تأثیر خواهد داشت که این گلوله هادرست و بموقع مطلوب و با تراکمی که متناسب با هدف باشد اصابت بنمایند و بالاخره ذخیره فشنگ ما باندازه کافی باشد.

پس عملاً حاصل کار و توانائی اسلحه جدید پیاده نظام منوط به تعلیم و تربیت و ورزیدگی کادرهای پیاده در استعمال آتش و درعین حال بسته به تدارک مهمات کافی است که بهر حال باید از اسراف آن خود داری نمود.

منظور اصلی ما در این شرح مختصر اینست که به بینیم چگونه میتوان از اسلحه جدید پیاده نظام در حدود توانائی آنها منتهای استفاده را نمود و درعین حال برای استعمال صحیح آتش پیاده چه اصلاحاتی را میتوان در تعلیم و تربیت کادرهای زیر دست انجام داد، گرچه بعضی از ملاحظات ما به مسلسل سنگین هم تعلق میکبرد ولی در اینجا ما اساساً راجع بواحدهای کوچک پیاده که دارای مسلسل سبک هستند سخن میرانیم و از تربیت انفرادی تیر انداز که يك موضوع کاملاً مکانیکی است صرف نظر نموده قدری بالاتر میرویم و فرماندهان گروه و دسته را که در میدان نبرد مسئول کار آتش هستند مورد بحث قرار میدهیم.

برای بکار بردن آتش نظامنامه پیاده وظیفه کادر ها را بدینقرار تقسیم بندی مینماید :

فرمانده دسته : مسئول اداره کردن آتش است

فرمانده گروه : مسئول هدایت آتش است

فرمانده قبضه : فرماندهی آتش را عهده دار میباشد .

تشخیص این سه قسمت از یکدیگر خیلی دقیق و مشکل است و درواقع یکنوع تقسیم بندی کارها و مسئولیت ها است و بطوریکه خواهیم دید در روی کاغذ بهتر تنظیم میگردد تا در روی زمین .

در نظامنامه پیاده اداره کردن آتش را بشرح ذیل تعریف میکنند :

آ (تعیین قسمتی از هدف که باید زده شود و تعیین درجه اولیه برای فرماندهان گروه

ب) مصرف تقریبی مهمات

ج) امر بپاز کردن آتش و احیاناً قطع آتش .

اینك فرض میکنیم در محاربه تعرضی فرمانده دسته در محل مقررده خویش یا در مرکز آرایش جنگی دسته و ۵۰ متری هریك از گروههای خود قرار گرفته باشد باینکی از گروهها بوده و گروه دیگر لا اقل بمسافت ۶۰ یا ۸۰ متری او باشد .

فرمانده دسته جز در گروهی که با آن حرکت می کنند (بفرض دوم) نمی تواند راجع بآتش دستورانی بسایر زیردستان خود بدهد ، مگر درحین توقف های مختصری که در موضعی محفوظ انجام میشود . پس در نظامنامه اینطور فرض شده است که هدفها را قبل از اجرای حرکت از موضعی بموضع دیگر بخوبی شناخته و نشان کرده باشند . البته این رویه هم همیشه مقدور نخواهد بود . زیرا مخصوصاً در اثر حرکت بجلاو است که دشمن محل خود را بروز خواهد داد و هدفهایی که قادر بر مزاحمت حرکت دسته یا دسته های مجاور باشند بطور ناگهان و درسمت هائیکه

انتظار نمیرفت تدریجاً کشف خواهند شد و شاید در خارج از سمت حرکت دسته .
 پس مداخله فر مانده دسته در واقع بشکل يك مأموریت و مراقبت يك منطقه
 انجام و ابتکار زیادی بفر مانده گروه داده خواهد شد، منتها فر مانده در مراحل توقف
 سربعاً عملیات او را باز رسی نموده و هنگام حرکت بطور کلی افق خطرناك خود را
 تحت مراقبت قرار خواهد داد . البته هر قدر جلو تر بروند هدفها بیشتر مشخص میشود .
 فر مانده دسته میتواند دستورات صریحی راجع به بعضی هدفها و مأموریتها بدهد .
 اما باید اعتراف کرد که در مقابل دشمن فعال همیشه فر مانده گروه محتاج بداشتن
 ابتکار خواهد بود، برای اینکه بتواند بعضی حوادث ناگهانی و پیش آمدهای آنی محاربه
 با آتش را شخصاً چاره جوئی بنماید . بالنتیجه معلوم میشود که تعیین درجه اولیه جز
 در موارد خیلی محدود عملی نخواهد بود .

اما راجع به تعیین مصرف فشنگ ، فر مانده دسته نمی تواند دستور قطعی بدهد
 زیرا محدود کردن مصرف فشنگ برای اجرای يك مأموریت مهم و در جلو دشمنی
 که نمی توان عملیات متقابل او را پیش بینی نمود معایب بزرگی دارد . در محاربات
 جدید برای اینکه مأموریتهای آتش بطور مؤثر انجام شود قبل از هر چیز باید تدارکات
 مهمات بحد کافی باشد . البته ضمناً باید از اسراف مهمات جلوگیری نمود و این خطر
 ناشی از طرز تشکیلات محاربه است که عملاً غالب فر ماندهان گروه را بطور مجزی
 قرار میدهد . بهر حال برای جلوگیری از اسراف مهمات ، معین کردن تعداد فشنگ
 بطور دل بخواه ثمری ندارد بلکه باید از راه تعلیمات و ورزیدگی کامل کادر ها در
 استعمال آتش ، بعلاج اینکار پرداخت . در اینجا هم باتشکیلات امروزه سنجش مصرف
 فشنگ بیشتر بعهد فر مانده گروه است تا فر مانده دسته .

اما راجع بامر باز کردن و قطع کردن آتش بطور کلی میتوان قائل شد که فر مانده
 دسته این اجازه را وقتی خواهد داد که تشخیص بدهد دیگر بدون تیر اندازی پیشروی
 نامقدور باشد . ولی از این به بعد فر مانده گروه است که بنا بر نوع مأموریت و مواعی
 که سر راه او پیدا میشود آتش را باز و یا قطع بکنند .

در نتیجه مطالعات اجمالی که تا اینجا نمودیم بخوبی معلوم شد که وظیفه فرمانده
اگره بس مهم است .

این فرمانده گروه بایستی بنابر مأموریت هدفهای خود را کشف و با تمام سرعتی
که ممکن باشد آتش مؤثری بر روی آنها اجرا نماید بدون اینکه آتش را بیهوده ادامه
بدهد و بنابر مقتضیات وضعیت تیرهای مسلسل سبک خود را گاهی برای بدست آوردن
تفوق آتش ، گاهی برای خنثی نمودن اسلحه مسلسل دشمن ، گاهی برای زدن هدف
فرّاری که در حرکت است یا برای مانع شدن عبور عده دشمن از يك خط الرأس
بکار ببرد . این مسائل متعدد بصورت های مختلف برای او پیش خواهد آمد ولی
همیشه محتاج باقدام فوری است و هر خطا یا تأخیری که در این اقدام بشود گران
تمام خواهد شد .

بنابر این ورزیدگی کامل فرماندهان دسته و فرماندهان گروه در استعمال آتش
اسلحه مسلسل خودشان قسمت اساسی تعلیمات آنها را باید تشکیل بدهد و از این حیث
فرماندهان گروه با فرماندهان دسته تقریباً در يك پایه خواهند بود .

چه مطابق صورت بندیهای محاربه امروزه فرمانده گروه غالباً مجبور میشود
بابتکار شخصی خود عمل بنماید و وظیفه کلی فرمانده دسته هم از این حیث کاسته
نخواهد شد ، زیرا بایستی همیشه آتش مسلسلهای سبک خود را با هم ترکیب نموده ،
هماره این آتش را تحت مراقبت قرار بدهد .

حال باید دید گروه همانانیکه خدمت وظیفه خود را بپایان میرسانند و داخل
احتیاط میشوند آیا واقعاً قابلیت و استعداد آن را دارند که در جنگ مهمات خود را
باحسن وجوه بکار ببرند .

اگر بخواهیم باین سؤال جواب مثبت بدهیم و جداناً مشکل است ، زیرا
بخوبی میدانیم که اکثر آنها این قابلیت را ندارند . پس باید در اسلوب تعلیمات
و وسائل آن بعضی اصلاحات اساسی بشود .

اساس هر تعليمائى در قسمت استعمال آتش البته مبنى بر شناسائى كامل خط سير گلوله در تمام مسافات ، داشتن اطلاعات كافى از تشتت و تراشندگى تير است گرچه تمام اين مطالب در نظامنامه ها ذكر شده است ولى آموختن مطالب نظامنامه بتهنائى كافى مقصود نمى شود و بايد در اين قسمت تعليمات بيشتر تعمق نمود و درجه داران را وادار كرد كه مسائل ساده تيراندازى را در شيب هاى مختلف حل نمايند تا از روى كار فكرى ملتفت بشوند كه بهر اندازه مسافت زياد تر بشود اشتباهات درجه چقدر در نتيجه تير اندازى مؤثر است . لزوم تخمين اشتباهات احتمالى و وسائلى كه ميتوان هدف رازد ، هر قدر هم معلومات عمومى گروهبانان ناقص باشد باز ممكن است بازبان ساده اين مطالب را بآنها فهماند ، ولى مشروط بر اينكه آنها را در عبارات و اصطلاحات علمى و پيچيده غرق نكنند .

در اينجا ذكر اين نكته را لازم ميدانيم كه افسران جوان غالباً براى دادن اين درسها صلاحيت ندارند ، زيرا معلومات علمى آنها خيلى بالا تر است و هنوز قادر بر اين نيستند كه اين معلومات خود را در دسترس نفرات كم فهم قرار بدهند . درسهاىيكه راجع بآتش داده ميشود مخصوصاً محتاج بمعلمين خيلى ماهر ، مجرب و كار آزموده است .

با دادن اين اطلاعات بنفرات اهميت درجه صحيح معلوم خواهد شد ، چيزيكه باقى مى ماند آموختن تخمين مسافات در زمين متنوع و با تمام وسائل موجوده است و در عين حال تشخيص اشتباهات احتمالى و ضميمه نمودن اشتباهاتى است كه در اثر باد حاصل ميشود . باین وسيله تهيه تير يعنى نشان كردن زمين براى آنها عادت ثانوى ميشود و از همين راه است كه چه در تعرض و چه در دفاع ميتوان يك مأموريت آتش را بدون اسراف فشنگ اجرا نمود .

البته همه اين كارها امروز هم عملى ميشود ولى تاچه اندازه سطحى و ناقص است كه اگر از يك فرمانده واحد سؤال كنند چند نفر گروهبان قابل دارد كه

بتواند در تعرض یا دفاع درست و بسرعت از عهده تهبه آتش برآید جواب رضایت بخش نمی تواند بدهد!

پس از يك طرف لازمست مشقهای متعددی بدقت تهبه شود که در زمینهای مختلف اطراف سربازخانه بسهولت قابل اجرا باشد و مخصوصاً این مشقها را بخوبی اداره نمایند که از هر يك نتیجه مطلوب عملاً حاصل بشود.

در نظامنامه ها نیز باید راجع بقواعد عملی هدایت آتش در مسافتات متوسط و بزرگ بنا بر چگونگی هدفها و همچنین تهبه تیرها دستورات روشن و کاملتری درج گردد.

اما راجع بعمل تیر اندازی

گذشته از تعلیمات انفرادی تیر انداز که میدان تیر ساخلوها غالباً برای آن کافی نمی باشد (ستاند بعضی از آنها بیش از ۲۰۰ متری نیست) از لحاظ تعلیم و هدایت آتش برای کادرهای زیر دست بجز اردوگاههای تعلیماتی جای دیگری را نداریم. از طرف دیگر از چند هفته اقامت در اردوگاه فقط قسمتی از آن صرف تیر اندازی میشود و بیشتر با اجرای تیرهای اجتماعی دسته، گروهان و حتی گردان می پردازند. اما اجرای این تیرها هم برای تربیت و ورزیدگی فرماندهان دسته و فرماندهان گروه در وظیفه اصلی خودشان که عبارت از هدایت و اداره کردن آتش است تأثیر زیادی ندارد.

برای اینکه فرماندهان گروه و فرماندهان دسته در فن خود مهارت پیدا کنند یعنی بتوانند باندک مدت و با يك سبك مؤثری هدفهایی را که در مسافتات مختلف در جلو آنها ظاهر میشود زیر آتش بگیرند، تیرهای خود را با فعالیت دشمن و احتیاجات واحدهای مجاوری که در حرکت هستند و همچنین با اهمیت و نوع هدف وفق بدهند، باید میدانهای تیراندازی مخصوصی برای آنها تهبه نمود و در این میدانها هدفهای مستور را طوری قرار داد که هر يك دارای يك جان پناه با تلفون و وسائل

علامت دادن باشند و مدیر تعلیمات تیر اندازی بتواند آنها را بکار بیاندازد و مأمورین هدف هم بتوانند با علامت معین کنند که نتیجه تیرها مؤثر بوده و هدف را از کار انداخته است یا آنکه تاثیری نداشته و هدف خنثی نشده است.

باین ترتیب وقتی که در اثر تیر اندازی بروزاتی از طرف هدف نشان داده شد و معلوم گردید که دشمن آتش خود را قطع نموده یا ادامه میدهد، مجبور به توقف شده یا حرکت مینماید. مجربان تدریجاً به کیفیات هدفهای فرار و لزوم سرعت تیر اندازی بآنها آشنا شده و در تصمیم آتش ورزیده میشوند.

البته این قبیل تعلیمات بایستی بخوبی و از روی بصیرت و کاردانی تهیه و اداره بشوند و مدیر تعلیمات حوادث را طوری تنظیم کند که تأثیر آتش در ذهن مجربان کاملاً مجسم بشود.

هر قدر وضعیات میدان تیر اندازی و کیفیات هدفها نزدیکتر بوضعیات میدان نبرد واقعی باشد و مدیر تعلیمات در مجسم ساختن نتایج آتش بیشتر دقت و مراقبت بخرج بدهد، نتایج بهتری حاصل خواهد شد.

ترجمه و اقتباس از مجله پیاده نظام فرانسه

غ. ح.

پاره اطلاعات راجع بارتشهای اروپائی

برای اینکه مطالعات ما جامع باشد تغییر قوا و بودجه بعضی از ارتشهای اروپائی را در ۱۰ سال اخیر مورد بررسی قرار میدهم چه از سنه ۱۹۲۷ که عملیات کمیسون تفتیش اسلحه متفقین راكد مانده ، آلمان آزادانه شروع به تهیه اسلحه نموده است .

فرانسه - خدمت یکساله ارتش بمناسبت رسیدن بیستمین سال جنگ به دو سال تمدید یافته . زیرا در نتیجه کمی تعداد مشمولین در عوض ۲۳۰۰۰۰ نفر بیش از ۱۲۰۰۰۰ نفر مشمول وجود نداشت . بواسطه همین اقدام و بعضی اقدامات تکنیکی دیگر ارتش تحت السلاح داخلی کشور ۴۷۰۰۰۰ باقی مانده است ، در صورتیکه ژاندارمری گارد سیار و نیروی هوائی را محسوب داریم و همچنین ۸۰۰۰۰ نفر قوای انتظاماتی مستملکات که در فرانسه نخواهند بود .

تمام این قوا تشکیل ۲۸ لشکر میدهد که ۲۰ لشکر داخلی - ۴ لشکر شمال افریقا - ۴ لشکر مستملکاتی و بالاخره ۵ لشکر سوار نظام که یکی از آنها موتوریزه میباشد . این قوا با ۳۰۰۰ ارابه جنگی (ارابه های کوچک ، متوسط و بزرگ که وزن آنها بین ۶ الی ۷۰ تن است) تقویت شده . هوا پیمائی در داخله دارای ۱۰۰ گروه است در حدود ۱۰۰۰ طیاره که در مواقع لزوم میتواند فوری بکار بیافتد از سیستم های مختلف ۱۴ گروه (۱۵۰ هوا پیمای) که در افریقای شمالی است و کلیه ۱۲۰۰ هوا پیمای خواهد شد .

بودجه ارتش تا سنه ۱۹۲۶ کلیه چهارمیلیارد فرانك بود که برای پیش بینی تهیه های لازم در مقابل همسایه غربی از سنه ۱۹۲۶ شش میلیارد شد ولی در سنه ۱۹۲۹ به هفت میلیارد رسید و قسمت عمده برای ساختمان و تهیه خط «ماژینو» مصرف گردید. در سنه ۱۹۳۵ ۶۴۰۰ میلیون فرانك شده و در سنه ۱۹۳۶ به ۶۲۰۰ میلیون تقلیل یافت.

در بودجه پیش بینی شده ۱۹۳۷-۱۱۴۰۰ میلیون فرانك برآورد شده و باضافه ۱۳۰۰ میلیون فرانك برای هواپیمائی.

آلمان - در نوامبر ۱۹۳۵ پس از برقراری خدمت و کار اجباری قوای دائمی در کشور آلمان بشرح ذیل گزارش داده شد:

قوای «رایش ور» ۵۳۰۰۰۰

پلیس نظامی ۳۰۰۰۰

قوای متمرکز در سربازخانه ۴۰۰۰۰

کارگران ۲۰۰۰۰۰

۸۰۰۰۰۰ نفر جمع کل

بطوری که در این ارقام ملاحظه میشود تعداد افراد قدیمی خیلی زیاد است و در اولین روز يك حادثه جنگی ممکن است فوری حاضر گردند.

در ۲۸ اوت گذشته هیتلر خدمت دو سال را تصویب نمود. از این تاریخ عده قوای آلمان در زمان صلح مطابق تعداد ذیل شد:

افراد تجدیدی و داوطلب ۲۴۰۰۰۰

مشمولین ۳۵ که مرخص نشده اند ۱۶۰۰۰۰

طبقه ۱۹۱۵ که احضار شده اند ۳۷۵۰۰۰

مشمولین طبقات سابق که احضار شده اند ۲۰۰۰۰۰

پلیس حاضر خدمت که مربوط به ارتش است ۶۰۰۰۰۰

ارتش مخصوص در سربازخانه ها ۶۰۰۰۰۰

کارگران مخصوص ۲۰۰۰۰۰

۱۱۵۰۰۰ نفر

جمع کل

کلیه این ارتش تشکیل ۲۶ لشکر پیاده را میدهد که ۳ لشکر آن مکانیزه و يك چهارم در شرف مکانیزه شدن است با اضافه يك تیپ مستقل سواره نظام - تمام این لشکرها تشکیل ۱۰ سپاه را میدهند که بسه قسمت شده است:

دسته ارتش برلن - مرکب از یازده لشکر، يك لشکر مکانیزه، يك تیپ مستقل سواره نظام که بمنظور جبهه شرقی و طرف لهستان است

دسته ارتشهای «کاسل» - که قوی ترین قوا و مرکب از ۱۲ لشکر پیاده است دولشکر مکانیزه و يك لشکر مکانیزه دیگر در شرف تشکیل بطرف جبهه غرب است (فرانسه، بلژیک و سوئیس)

دسته ارتشهای «رسد» مرکب از ۱۳ لشکر پیاده باز بطرف جبهه شرق لشکرهای مکانیزه دارای تشکیلات مهمی میباشند و هر يك شامل يك تیپ دو هنگی ارايه جنگی (در حدود ۵۰۰ ارايه) يك تیپ تیر انداز دو هنگی، قسمت اکتشافی با اتومبیل های زره پوش - يك گردان مهندس - يك قسمت توپ ضد ارايه و يك هنگ توپخانه.

تعلیمات ابتدائی در آلمان از سن ۶ سالگی اجباری است و اول کاملاً جنبه ورزشی داشته ولی تدریجاً بقدری سخت و مشکل میشود که در سن ۲۰ سالگی وقتی افراد برای خدمت و کار خوانده میشوند مثل سرباز واقعی میباشند

قوای نظامی بواسطه ۲۰۰۰ ارايه جنگی تقویت شده - اکثر این ارايه ها از ارايه های سبك ۶ و ۵ تنی است و كمی از ارايه های ۱۸ و ۲۰ تنی - اخیراً ارايه هایی بوزن ۷۰ تن نیز مورد آزمایش قرار گرفته است

هواپیمائی قبل از نقض معاهده ورسای نیز مورد دقت کامل رایش بود بطوری که در آن زمان بیش از ۲۰۰۰ هواپیما موجود بود ولی پس از نقض معاهده ورسای نیز با سرعت فوق العاده ای شروع بتهییه و ساختمان هواپیماها بطور سری نمودند زیرا نمونه های اصلی این هواپیماها مدتها بود که تهیه و بررسی شده بود

بودجه ارتش آلمان در سنه ۱۹۲۷ - ۶۵۰ ملیون مارك بود که تقریباً ۴ ملیارد فرانك میشود. در سنه ۱۹۳۵ (که از آن تاریخ دیگر هیچگونه بودجه

منتشر نشده) بودجه قطعی که با در نظر گرفتن مخارج میتوان حدس زد ۱۱۰۰ میلیون مارك یا ۷ میلیارد فرانك بوده است

ایتالیا - مدت خدمت اجباری در این کشور ۱۸ ماه است

در سنه ۱۹۳۵ بواسطه جنگ حبشه تمام افراد حاضر السلاح زیر اسلحه باقی ماندند بطوریکه در آن تاریخ ارتش ایتالیا ۱۲۰۰۰۰۰ نفر بود ولی بعداً بحال عادی درآمد و امروزه تصور نمیرود ارتش ایتالیا از ۵۰۰۰۰۰ نفر تجاوز نماید. ارتش عملیاتی حبشه در سنه ۱۹۳۷ تبدیل بیک ارتش مستملکاتی در حدود ۷۰۰۰۰ نفر خواهد شد که ۵۰۰۰۰ نفر آن بومی خواهد بود

در صورت شروع جنگ، ایتالیا دارای ۸ میلیون سرباز خواهد بود ولی نظر به ملاحظات مالی تصور نمیرود بتواند بیش از ۵ یا ۶ میلیون سرباز حاضر نماید

باید متذکر شد که در جلسه ۲۰ مه گذشته شورای فاشیست تصمیم گرفته اند کلیه افراد فاشیست از سن ۲۰ الی ۵۵ سالگی بایستی حاضر برای خدمات نظامی باشند. گر چه این تصمیم سرباز زیاد تری برای کشور تهیه نمینماید ولی عده زیادی افراد فاشیست را تحت اختیار حکومت میگذازد که در هر موقع بدون زحمت قانونی ممکن است از آنها استفاده نمایند. این سیستم بوسیله يك سلسله تعلیماتی که از سن ۶ سالگی در کشور شروع میشود کامل شده است

ایتالیا برای تکمیل کردن ارتش خود از هیچ اسلحه جدیدی فروگذار ننموده است

راجع به ارابه جنگی نمونه اصلی تحت ساختمان است ولی حالیه ۲۰۰ ارابه قدیمی فیات ۶ تنی و ۱۰۰۰ ارابه جدید «آنسالو فیات» سه تنی دارند که کمتر محفوظ ولی خیلی سریع است و در کوهستان قابل استفاده میباشد

هواییمائی ایتالیا از لحاظ تعداد و ساختمان خیلی خوب و مرکب از ۲۱۰ گروه که بیش از ۲۰۰۰ هواییمای بمباردمان و جنگی است

بعد از ۱۹۲۷ بودجه ارتش ایتالیا بین ۲۵۰۰ و ۳ میلیارد لیر (۳۰۰ و ۴ میلیارد فرانك) در تغییر بوده (بدون اینکه مخارج جنگ حبشه را محسوب نمائیم)

روسیه - با مشمولین سالیانه که در حدود يك میلیون است و سایر افرادی که برای خدمت احضار میشوند روسیه بطور دائم ۱۳۰۰۰۰۰ تا ۱۵۰۰۰۰۰۰ سرباز دارد.

این قوا به ۵۶ لشکر پیاده نظام کامل و ۲۸ لشکر خدمه که ۱۱ ماه خدمت مینمایند تقسیم شده اند

باضافه ۶ لشکر سوار و ۱۶ لشکر سوار گارد و ۶ لشکر سوار نظام مختلط دارند. تعلیمات اولیه دوسال است که در اردوگاه های مخصوصی به جوانان داده میشود اگر وضعیت نظامی اجازه دهد روسیه میتواند ۱۳ ملیون سرباز در موقع لزوم احضار نماید

حالیه روسیه دارای ۲۵۰۰ ارابه جنگی است (ارابه های کوچک دو سه تنی - ارابه های متوسط شبیه ارابه ویکرس و کاردن للوید انگلیسی ۷ تنی و ارابه های جنگی بزرگ شبیه ارابه های «کریستی» امریکائی)

هواپیمائی در این کشور خیلی قوی و زیاد است. بواسطه هیئت مخصوص (اسواویاخیم) حالیه روسیه دارای خلبانهای درجه اول است. گرچه بعضی سیستمهای طیارات قدیمی است در هر حال امروزه ۴۹۰ گروه دارد که مرکب از ۵۰۰۰ هواپیما می باشد و از این تعداد ۸۰ گروه در شرق اقصی متمرکز است.

وجوهی که بمصرف این مخارج میرسد خیلی زیاد است ولی بطور تفکیک نمیتوان تعیین کرد

از سنه ۱۹۲۷ تا سنه ۱۹۳۳ بودجه ارتش از ۸۳۰ ملیون روبل (۱۱ میلیارد فرانك) به ۱۶۷۰ ملیون روبل (۲۱ میلیارد فرانك) رسید. ولی يك مرتبه بودجه دفاع ملی در سنه ۱۹۳۴ ۵ میلیارد روبل شده (۶۷ میلیارد فرانك) و در سنه ۱۹۳۵-۶۵۰۰ ملیون روبل (۸۷ ملیون فرانك) گردید. گرچه این ارقام خیلی زیاد و فوق العاده است ولی میتوان نتیجه گرفت که روسیه کاملاً علاقه مند بدفاع ملی خود میباشد بقیه دارد ترجمه و اقتباس از منابع خارجی

عنوان مشترکین
